

Ankšti Yra Vartai

Ačiū, broli Nevilai. Ačiū. Taip gerai yra grįžti į Viešpaties Namus. Aš visuomet džiaugiuosi sugrįždamas į bažnyčią, nesvarbu kur aš vykčiau. Kažkas yra šioje mažoje senoje vietoje, kur man patinka sugrįžti. Tai tiesiog, o, aš... tai buvo mano pirma ir vienintelė bažnyčia, kuomet aš buvau pastoriumi. Ir yra tiesiog taip gera vėl sugrįžti čia. Ir aš tikiu, kad tą didingą rytą, kai saulė atsisakys šviesti ir žvaigždės išblės savo šviesoje, aš tikiu, kad tą dieną ten bus kai kurie iš šios bažnyčios, kurie yra nuplauti Avinėlio Krauju. Aš laikiu to laiko.

² Kai aš tiesiog dabarėjau per kambarį, aš sutikau ten sesę Arganbrait. Ir ji man pasakė, kad čia buvo kai kurie žmonės, kurie buvo Kingstono susirinkime, kurie lankėsi tuo metu, ir aš... tuo... toks laimingas, turėdamas juos čia kaip liudijimą. Kad ir kur jie būtų, jeigu jie pakeltų savo rankas, buvę Kingstono susirinkime Jamaikoje. Tiesiog, štai, pačiam gale. Gerai, puiku.

³ Aš matau Oralo vizitinę kortelę. Manau, kad jūs jau paskelbėte jį susirinkimus. Aš nežinojau to iki, datos, iki vakar dienos. Manau tai prasidės šeštą, ar ne? Nuo šeštos iki penkioliktos, brolis Roberts Luisvilyje. Taigi, eikite paklausti jo. Brolis Roberts yra mano artimas draugas, ir tikras Kristaus tarnas. Ir aš tikras, kad jūs džiaugsitės jo pamokslais, vakaras po vakaro. Ir... jis, kadangi jis meldžiasi už ligonius, aš—aš esu tikras, kad pamatysite Dievo judėjimą, kadangi jis yra didis tikėjimo karys, brolis Robertsas, ir vyras, kurį Dievas galingai naudoja. Ir jo tarnavimas kilo nuo... .

⁴ Aš prisimenu, kada aš pirmą kartą sutikau broli Robertą, jis buvo nedidelėje apdriskusioje palapinėje ten, Šv. Luise, Misurija, ir aš buvau... ne, Kanzaso mieste, Misurija. Aš buvau Kanzaso mieste, Kanzaso auditorijoje. Jis sėdėjo pirmoje eilėje. Kai tarnavimas pasibaigė, mes nuėjome į galą ir kalbėjomės. Jie pristatė mane jam. Jis yra jaunesnis už mane; Oralas yra savo ketvirto dešimtmečio pradžioje. Ir jis paklausė: „Ar jūs galvojate, kad Dievas išgirs mano maldą už ligonius?“

Aš pasakiau: „Broli, Jis išgirs kiekvieno maldą, kuris melsis“. Na, jis pradėjo eiti, ir pasakė: „Štai aš einu!“

⁵ Ir jis yra labai protingas vyras, su kolegijos išsilavinimu, keturi metai psichologijos, ir aš esu tikras, jis—jis yra genialus žmogus. Ir jis dabar pakilo į tokią vietą, kur jį supa patarėjų personalas, ir kita, kol, kai jis kalba, jis—jis tai apgalvoja. Ir jums tikrai patiks, aš esu tikras.

⁶ Ir taip, dabar aš norėčiau duoti nedidelę ataskaitą apie tai, ką mūsų Viešpats padarė mūsų kukliuose susirinkimuose Jamaikoje ir Porto Rike. Ir buvo keistas dalykas, kurį aš praėjau,

dėl daugumos ateinančių skambučių. Leo, esantis čia, žino, kad telefonas. . . Ir per visą savaitę, tiesiog šimtai vietų skambino dėl susirinkimų. Bet vis dėlto, kas liečia tai, man patinka jaustis vedamam ten, kur aš einu. Jei aš vykstu, todėl, kad mane pakvietė žmogus, tuomet aš atvykstu tos bažnyčios vardu arba tos organizacijos. Jeigu aš vyksiu, todėl, kad brolis Nevilas pasakė, kad turėčiau vykti, tuomet man tektų vykti brolio Nevilo vardu. Bet man patinka vykti, kada siunčia Jėzus, tuomet jūs galite vykti Viešpaties Jėzaus Vardu, ir susitikti su žmonėmis.

⁷ Ir aš gulėjau ant lovos, ir buvau šiek tiek pavargęs. Šis slėnis, ankščiau ar vėliau man reikės palikti šį slėnį, kadangi tai tiesiog palaužia mano gerklę taip, kad aš tiesiog vos galiu išverti tai. Aš galiu išvykti ir sugrįžti. . . Neseniai mes keliavome, Leo ir aš, maždaug keturiasdešimt mylių, po to kai pabuvojome Floridos pelkėse, visa gerklė susitvarkė, o keturiasdešimt kilometrų nuo Luisvilio vėl užgulė. Brolis Banks Vudas turėtų būti kažkur čia ši rytą. Ir kartą važiuojame iš Kingstono ir—ir Porto Riko, kur mano gerklė buvo tiesiog puikiame stovyje; ir aš išlipau iš lėktuvo, vis dar buvo gerai; ir prieš mums pasiekiant Džefersonvilį, ją vėl užgulė. Suprantate, tai yra slėnis čia. Tai bakterijos ore, arba tai yra Dievas, viena, verčia mane vykti. Taigi, aš—aš to nesuprantu. Aš meldžiausi ir klausiau daugelį kartų.

⁸ Bet, vis dėlto, aš tiesiog prabudau, tai buvo maždaug trečia valanda ryto. Ir mano žmona, ir mažylis berniukas miegojo. Ir aš atsėdau ant lovos krašto, ir aš pamačiau didelę minią žmonių, susirinkusių didžiulėje vietoje, ir aš pasakiau Bili Poliui: „Eik ten ir išdalink tiems žmonėms maldos korteles“.

⁹ Ir jis pasakė: „Gerai, tėveli“. Po kelių minučių jis sugrįžo, ir pasakė: „Šiems žmonėms neįmanoma išdalinti maldos korteles“. Jis pasakė: „Tu matai šį vyrą, stovintį ten?“

Aš atsakiau: „Taip“.

¹⁰ Jis pasakė: „Jis buvo čia, ir aš pasakiau: ‚Visi, kurie nori maldos kortelės, pakelkite savo ranką‘“. Ir pasakė: „Aš nuėjau paduoti jam maldos kortelę, jis nuėjo kažkur. Ir tuomet aš nuėjau ten, o jis jau buvo kitoje vietoje. Dabar, štai jis jau vėl čia“. Pasakė: „Aš negaliu atiduoti netgi vienos maldos kortelės“.

¹¹ Aš pasakiau: „Na, Bili, tau nereikia dalinti maldos kortelių, kadangi čia tiek daug vietos, kol kiekvienas gali. . .“ Maldos kortelės tam, kad nebūtų betvarkės. . . suprantate, ir palaikyti juos tvarkoje. Aš pasakiau: „O, aš galiu paimti kiekvieną ten, ne daugiau, nei ten aš turiu tam vietos, ir išrikiuoti juos ir melstis už juos vienas po kito“.

¹² Ir jis pasakė: „Gerai“. Ir jis pasisuko į dešinę pusę, ir nuėjo nuo manęs. Ir aš apsisukau į *ta* pusę, nes jis nuėjo į *ta* pusę, ir stebėjau jį.

13 Ir aš išgirdau Balsa, sklindantį iš Dangaus, ir sakantį: „Bet nuo šio laiko Aš pradėsiu dauginti tave“. Ir aš pažvelgiau, ir aš niekada nemačiau tokios žmonių minios, jie plaukė iš visur.

14 Ir buvo pašauktas brolio Robertso vardas, pasakė: „Dabar Oral Robertas eina pasimatyti su tavimi“.

Ir aš pasakiau: „Kaip man pasveikinti brolių Robertus?“

Pasakė: „Tokiu pat būdu, kaip jis sveikina tave“.

15 Na, aš pamačiau brolių Robertus ateinantį, su juodu kostiumu ir nedidele skrybėle, kaip nešioja Bing Krosbis, tos nedidelės taip pasuktos ir nutemptos žemyn, maža juoda kepurė. Ir aš stovėjau šiek tiek aukščiau, jis pažvelgė aukštyn ir pasakė: „Sveikas, broli Branhamai“.

Ir aš atsakiau: „Sveikas, broli Robertsai“, paspaudžiau jam ranką.

Pasakė: „Jūs turite puikią minią“.

16 Aš pasakiau: „Pakankamai didelė, broli Robertsai“. Ir jis pasisuko ir nuėjo, kaip ir Bilis, dešinėn.

17 Ir aš pagalvojau: „Kur aš su jais galėsiu pasikalbėti?“ Ir aš visur bandžiau surasti vietą pasikalbėjimui. Aš buvau tokioje padėtyje, kažkaip žemiau, kad aš negalėjau matyti, iš kur galiu kalbėtis su jais.

Ir kažkas pasakė: „Na, atėik čia“.

18 Aš pasakiau: „Na, iš ten nesimato nei kiek geriau“. Ir aš pradėjau eiti per tą vietą. Ir tuomet aš prisiminiau tai, aš pasakiau: „Pagrindinis dalykas man, tai visada būti nuolankiam savo širdyje, prieš Dievą ir Jo vaikus“.

19 Ir aš išėjau iš regėjimo. Ir aš pagalvojau: „Ką tai reiškia? Galbūt tai reiškia, kad mes turėsime tokią... Arba kur yra—kur yra, kurgi tai vyks?“ Matote, kartais, regėjimuose, Jis nepasako jums kur. Jis—Jis tiesiog sako, ir jūs tiesiog... Tai panašu į palyginimą. Ir aš tikras, kad jūs, kurie skaitote Bibliją, suprantate tai.

20 Ir po to aš nuėjau į prieškambarį ir atsisėdau trumpam, ir buvo apie pusę keturių arba ketvirtą valandą ryto. Aš tapau labai mieguistas. Aš sugrižau ir atsiguliau, ir aš sapnavau sapną, ir tai buvo vienas iš keisčiausių sapnų. Ir daugelis iš jūsų žino vieną iš valdytojų, Džeką Moore. Brolių Džeką Moore, aš pažinojau jį daugelį metų. Aš galvojau, kad buvau išėjęs į pasimatymą su jo dukra, mergina maždaug septyniolikos metų, ir laikiau ją už rankos, ir vedžiau ją aukštyn į kalvą, mažoji Džeki. Na, aš pažįstu ją nuo tada, kai ji buvo žindomas kūdikis. Ir aš vedžiau ją į kalvos viršų, ir aš praėjau tris miesto kvartalus, einant į kalvą, vesdamas šią merginą. Ir mes atėjome prie didelio medžio, ir ji atsisėdo. Ir kaip šiandien paauglės mergaitės nešioja tokius sijonus, jūs žinote, tokius puošnius, ir ji buvo su tokiu sijonu. Ir ji paėmė šį nedidelį sijoną, ir tarsi išskleidė jį, ir atsisėdo. Ir

kaip įprastai jaunimas žiūri vienas į kitą, ji štai *taip* sudėjo savo rankas ir pradėjo žiūrėti į dangų. Na, Džeki yra labai puiki jauna mergina, bet ji turi stebėtinai didelę burną ir dideles akis, ir tokius rusvus plaukus, nelabai patraukli, bet tikra maža panelė. Ir aš galėjau matyti jos dideles akis, kai ji žvelgė tolyn į dangų, ir kaip dangus atsispindėjo jos akyse.

²¹ Na, aš pasitraukiau nuo jos maždaug penkias pėdas, ir tarsi prigulčiau štai *taip*, ant šono, ir paėmiau šiaudą, įsidėjau sau į burną, ir pradėjau kramtyti tą šiaudą. Ir aš pradėjau galvoti: „Ką aš veikiu čia? Na, aš, pagyvenęs vyras, ir su šia jauna mergina. Na, – aš pasakiau, – aš esu vedęs ir turiu krūvą vaikų. Aš neturiu jokio reikalo čia, su šia jauna mergina“.

²² Ir aš pradėjau kilti. Ir kai aš pradėjau, iš medžio pasigirdo Balsas, ir pasakė: „Tai dėl ženklų ir dėl priežasties“.

²³ Ir aš prabudau, ir aš vos nerėkiau – košmaras. Aš pagalvojau: „O, įdomu, ką tai reiškia, ar tai reiškia, kad aš atkrisiu, ar su manimi kažkas atsitiks?“ Na, aš pagalvojau: „Jeigu aš bandysiu panaudoti savo paties protą, tuomet aš viską supainiosiu, taigi aš tiesiog lauksiu iš Dievo“. Ir aš pradėjau melstis. Pasakiau: „Viešpatie, ar šis sapnas priklauso tam regėjimui, kuris buvo naktį kiek ankščiau, ir ką tai reiškia?“

²⁴ Kiek palaukus, galbūt, po valandos (Mano žmona jau buvo atsikėlusį, ir jau buvo paruošusi pusryčius.), tuomet vėl pasigirdo Balsas, ir pasakė: „Vyk į Kingstoną, ir ten tau bus pasakyta ką daryti“.

²⁵ Taigi, nedelsiant aš išvykau į Kingstoną. Ir jie—jie žinojo ketvirtadienio popietę, kad aš būsiu ten penktadienį. Tai buvo visa reklama, kurią mes turėjome. Man nelabai sekasi kurti...?.. ar įvertinti minias, kadangi aš paprastai tai perduodu. Bet pirmą vakarą, aš sakyčiau, kad buvo apie dvylika, o, apie dvylika šimtų žmonių, nes apie tai sužinojo tik prieš dieną. Ir sekančią dieną jie pasiuntė pasiuntinius bėgti keturias mylias, su perdavimu, į kalnus. Vienas pasiuntinys bėga keturias valandas, ir tuomet leidžia kitam pasiuntiniui vykti į kalnus. Ir sekantį vakarą ten buvo apie penkis tūkstančius. Ir trečią vakarą buvo apytikriai paskaičiuota apie penkiolika tūkstančių, galbūt dvidešimt. Ir ten tūkstantį kartų tūkstančiai atėjo pas Viešpatį.

²⁶ Ir regėjimas buvo – maža bažnyčia, mergina buvo mergelė, tiesiog vaikas, ir tai reiškė bažnyčios nekaltumą. Ir trys miesto kvartalai ant kalvos, buvo trys dienos, kur aš tarnausiu. Ir paėmiau šią mažą nekaltą bažnyčią savo tarnavimu, iš ten, kur ji buvo, į aukštesnius Dievo dalykus, kol tai sudrebino visą salą.

²⁷ Ir, o, tarnautojai ir žmonės aplinkui, verkė ir maldavo, ir primigtinai prašė: „Tiesiog dar vieną ar du vakarus“, – miesto valdininkai.

²⁸ Iš ten mes išvykome į Porto Riko. Ten, kur mus pasitiko su didžiu, dideliu džiūgavimu, ir tūkstančius kartų

tūkstančiai užpildė kelią, kol apytiksliai buvo paskaičiuota apie keturiasdešimt tūkstančių brangių sielų atėjusių pas Viešpatį Jėzų. Ir vykstant, tikiuosi aš. . . aš kalbu tai savajai bažnyčiai, bet aš negalėčiau tai pasakyti viešai, aplink, kur nėra namiškių, kadangi galbūt tai atrodytų neteisinga. Bet aš turiu teisėjo vardą čia, ant popieriaus, kuris pravedė kalbą, kai mes ruošėmės išvykti, tiesiai čia, jis ir jo darbuotojai.

²⁹ Ir aš. . . Jis—jis pasakė: „Mes turėjome garbės priimti šioje saloje įvairius tarnautojus“. Jis pasakė: „Kai ponas Bili Greham tik ką paliko salą, neseniai, - ir pasakė, - mes turėjome šlovingą susirinkimą“, jis pasakė: „bet Bili Greham tiesiog atnešė mums tą pačią Evangeliją, kurią mes visada girdėjome“. Jis pasakė: „Tuomet mes turėjome garbę priimti saloje poną Robertsa, - jis pasakė, - ir ponas Robertsas suteikė mums didingą trijų dienų susirinkimą. Bet, - pasakė, - išlaidos viešbutyje buvo tokios didelės, - pasakė, - palikome trisdešimt penkis tūkstančius dolerių už tris paras, už viešbučio išlaidas“. Jis pasakė: „Tuomet ponas Osbornas buvo čia, kuris buvo didis Kristaus tarnas. Bet, - pasakė, - kai ponas Osbornas išvyko, prasidėjo kritimas, - pasakė, - atrodė, kad viskas dingio“.

³⁰ Bet, - pasakė, - mes atkreipėme dėmesį, kad šiame susirinkime, kad ant pakylės vargu ar buvo kas nors, už kuriuos brolis Branhamas melstųsi. Bet, pasakė, - po to, kai pasibaigė susirinkimas, mes pripildėme sunkvežimį vežimėlių ir ramentų ir viso kito, surinktų iš auditorijos“. Jis pasakė: „Šį kartą tai buvo ne žmogus, Dievas aplankė mus“, - pasakė jis.

³¹ Aš pasakiau: „Nesitikėkite mano maldų; bet jūsų maldos ten, uždėkite vienas ant kito rankas“. Ir jie atvedė galbūt tūziną ar du ant pakilos, ir, kai nužengė išvalgumas, žmonės tiesiog klykė. Mes apsistojome ketvirtos klasės viešbutyje, ir patys susimokėjome visas savo išlaidas ir kita.

³² Jūs padėjote tai padaryti, patys, su savo dešimtinėmis, kurias jus siuntėte man. Štai kas padėjo. Ir aš noriu, kad jūs žinotumėte, kad iš viso to, jūs turite dalį to. Ir didžią šlovingą ateinančią dieną, Dievas atlygins jums už tai. Suprantate, jums nereikia. . .

³³ Jeigu asmuo pats atvyksta ir įvykdo kažką, paskui, jūs matote, kai tas asmuo išvyksta, jie galvoja: „Koks nusivylimas, Dievas mus paliko“. Dievas jūsų nepalieka. Jis yra visada su jumis. Suprantate, tai jūs, esate tiesiog tokioje pat padėtyje, kaip bet kuris kitas. Dievas gali panaudoti asmenį dėl konkretaus tarnavimo, bet tai nereiškia, kad tas asmuo turi teisę Dievo pasirinkimui. Tai jūsų asmeninis tikėjimas Dievu.

³⁴ Ir jie vyksta tokiais mažais senais vežimėliais, jie paima tokius ratus, kaip nuo vaikiško vežimėlio, ir—ir įtaiso lentą, ir paguldo žmones ant jo, ir atveža juos. Ir po to, kai baigėsi tarnavimas, visi keliukai ištuštėjo, jie tiesiog atvyko su furgonais ir surinko mažus senus vežimėlius ir senus didelius krėslus,

gultus ir lovas, ir tiesiog ten, kur jie nueidavo ir palikdavo juos, kadangi tas Viešpaties Artumas buvo ten. Štai ką mes norime matyti. Žmogus tuomet pasitraukia iš paveikslo - Dievas juda.

³⁵ Grižtant, tiesiog kad padėti dabar ši ryta, aš ruošiuosi kalbėti po kelių minučių. Ir aš paprašiau vaikinių, kad neišleistų šiuos garsajuostės. Tris dienas aš įtemtai galvojau: „Apie ką aš kalbėsiu?“ Ir ši ryta, prieš man išeinant, aš pajaučiau savo širdyje tikrą griežtą perspėjimą bažnyčiai. Ir aš pasakiau jiems: „Irašykite garsajuostę, bet neišleiskite pardavimui“.

³⁶ Bet prieš mums tai padarant, aš noriu pateikti jums nedidelį liudijimą, kad jis galbūt bus jums naudingas. Man buvo naudingas. Mes išvykome į trijų dienų žvejybą, Leo ir Džinas, aš, ir mano sūnus Bili Polis ir jo žmona, pas draugą, kuris atvyksta čia į bažnyčią, iš Džordžijos. Ir jie nuvedė mus į kažkokias pelkes, aš tiesiog nežinau, kur tai buvo, netoli Okičiobi ir kažkas panašaus, aš nežinau pavadinimo, kurį jam davė seminolų indėnai. Bet, šiaip ar taip, mes nuėjome kelis kilometrus.

³⁷ Ir šis brolis Evans, jo brolis yra nusidėjėlis. Ir jis yra didis žvejys, ir jis buvo tose pelkėse prieš kelis mėnesius. Ir jie ten turi, kaip jie vadina „žemės barškuolę“. Ir ši žemės barškuolė įgėlė jam, ir jis vos išgyveno. Jo galūnė ištino, ir jie nuvežė jį pas gydytojus, ir jie sulėjo jam injekciją. Tie dalykai yra mirtini. Ir jie taip pat ten turi daugybę kotonmauso gyvačių, kotonmausų, vandeninių mokazinių, aligatorių iki šešių pėdų ilgio.

³⁸ Ir kol mes ten žvejojome, aš pagavau gana didelį ešerį. O, tai buvo tikra poilsio diena. Ir jis buvo toks didžiulis, kad aš negalėjau ištraukti jo iš vandens, jis tiesiog atlenkė kabliuką ir nuplaukė, ar išsilaisvino. Ir mes sugavome daug ešerių, apie šimto penkiasdešimties svarų didelį ešerį. Ir jie, kai kurie iš jų svėrė keletą svarų, nuo keturių iki septynių, aštuonių svarų. Ir aš sugavau šitą didžiulį, o jis nutruko.

³⁹ Ir aš vėl užmečiau, ir aš – aš pagavau kitą, apie šešis, septynis svarus. Ir aš turėjau ilgą meškere, kurią jūs turite laikyti virš lelijų lapų. Ir brolis Evans turėjo... Mes visi sušlapome nuo to vaikščiojimo vandenyje, nes tai tiesiog pelkė. Ir jis nusimovė savo batus ir užsiraitė kelnes, ir sėdėjo ant sausos vietos, atrodo džiovino savo drabužius. Ir jis matė tą didžiulę žuvis, besiraitančią krūmuose, ir aš bridau link jos. Jis pasakė: „Minutėlę, broli Branhamai, aš ją tau paimsiu“. Ir jis nubėgo ten. Ir aš ištraukiau ją, maniau, kad žuvis ten lapuose, gulėjo vos gyva. Ir jis nubėgo jos paimti. Ir, kai jis paėmė, jis spygtelėjo, ir sugrižo čia. Jam įkando barškuolė.

⁴⁰ Ir kai mes pažvelgėme į tai, ir ten, jo kojoje, buvo geluonies skylės, kur jam buvo įgėlus barškuolė, ir jam taip skaudėjo, kol jo akyse pasirodė ašaros. Pasakė, kad jautė, tarsi jo kaulai būtų tiesiog paralyžiuoti. Ir mes buvome ten, už daug kilometrų,

pelkėje. Jis per daug stambus žmogus, kad ji nešti. Ir kai gyvatė jums įkanda, po keleto minučių jūs taip susergate, kol jūs beveik mirštate. Ir Leo stovėjo ten. Ir kažkas atėjo man į galvą: „Tu tebesi Dievas!“ Ir kai jis laikė savo koją, tvirtai ją suspaudęs, ir tos dvi didelės dantų skylės ten, kur barškuolė jam buvo įkandusi, aš uždėjau rankas ant tos vietos ir pasakiau: „Viešpatie, tai parašyta Tavo Žodyje: „Jie mindžios gyvatėms ir skorpionams galvas, ir niekas nepakenks jiems““. Ir tą pačią akimirką visas skausmas dingo iš jo kojos. Apsimovė savo batus ir visą dieną žvejojė.

41 Nuėjo tą vakarą ir papasakojo jiems apie tai, jie pasakė: „Tau geriau nueiti pas gydytoją“.

42 Jis pasakė: „Jeigu Dievas išsaugojo mane iki dabar, Jis pasirūpins manimi ir likusiame kelyje“. Mes žvejojome tris dienas, jokių ligos požymių.

43 Dievas išlieka Dievu. Jis laikosi kiekvieno pažado. Ir per visą mano tarnavimą, tai pirmas atvejis, kada aš mačiau Dievą, priėjusį prie gyvatės įkandimo, kadangi tai buvo pirmas kartas, kada aš turėjau galimybę melstis už kažką dėl gyvatės įkandimo. Tiesiog, kad jūs žinotumėte, kad Jis laikosi visų savo pažadų, ir Jo Žodžiai geri ir teisingi. Amen.

44 Prisiminkite tarnavimus šiandien vakare ir trečiadienį. Ir melskitės už ką nors, kuriam iš tikrųjų reikia maldos, tai - už mane. Ir atsiminkite, aplankykite brolio Robertso susirinkimą, kai jis atvyks į miestą, ir pasveikinkite jį nuo mūsų bažnyčios.

45 Prieš mums skaitant Raštą, aš—aš norėčiau, kad mes atsistotume tiesiog minutėlei. Ir, be muzikos, tiesiog sudainuokime vieną arba du šios bažnyčios nuostabius seno himno posmelius, *Mano Tikėjimas Žvelgia Aukštyn Į Tave*. Gerai, visi tiesiog prisijunkite su manimi dabar, ir padainuokime ją. Ir negalvokite apie tai, kaip jūs dainuojate, tiesiog dainuokite Dievo šlovei. Ar įvesite mus į ją, broli Nevilai?

Mano tikėjimas žvelgia aukštyn į Tave,
Tu Kalvarijos Avinėli,
Dieviškas Išgelbėtojas;
Dabar išgirsik mane kol aš meldžiuosi,
Pašalink visą mano kaltę,
O leisk man nuo šios dienos
Būti visiškai Tavu!

Kol gyvenimo tamsiais labirintais aš einu,
Ir sielvartas išsisklaidęs aplink mane,
Tu būk mano Vedliu;
Įsakyk tamsai pavirsti diena,
Nušluostyk liūdesį, baimes,
Nei neleisk man niekada nuklysti
Nuo Tavęs.

⁴⁶ Su palenktomis mūsų galvomis, aš norėčiau perskaityti iš Biblijos šventų raštų, Šv. Mato, 7-as skyrius, 13-a ir 14-a eilutes. Ir tegul Viešpats pridės Savo gausių palaiminimų, kol mes skaitysime Tai.

Ieikite pro ankštus vartus: nes plačiai atverti vartai, ir platus kelias, kuris veda į sunaikinimą, ir daug jų yra, kurie eina ten:

Nes ankšti vartai, ir siauras kelias, kuris veda į gyvenimą, ir ir bus tik keletas, kurie suras jį.

⁴⁷ Melsimės. O Dieve, Kuris vėl išvedei Viešpatį Jėzų iš mirties ir iš kapo, ir pristatei Jį mums ši rytą kaip gyvą Auką, mes vėl nuolankiai pašvenčiame savo gyvenimus Tau, galvodami, kad Tu pasirūpinsi mumis. Kai mes dar buvome nusidėjėliais, mirusiais nuodėmėje ir nusikaltimuose, Tu siuntei Savo viengimį Sūnų, padarytą nuodėmingo kūno formoje, kad taptų permaldavimu už mūsų nuodėmes, kad Nekaltasis, kentėdamas už kaltuosius, vėl galėtų sutaikyti mus kartu, bendravimui su Tavimi.

⁴⁸ Ir, O Dieve, jeigu yra kokia nors nuodėmė mūsų tarpe ši rytą, kažkas, kas gali trukdyti Šventajai Dvasiai atnešti mums Dievo Žinią, į kiekvieno iš mūsų širdį, mes meldžiame, nuolankiai, kad, Viešpatie, Tu atleistum mums mūsų nusižengimus. Apvalyk mes Viešpaties Jėzaus Krauju. Kuris. . . Mes žinome, kad patys, mes esame niekas, ir mes išpažįstame, kad mes esame niekas. Bet Tu esi šventas, Tu esi tiesa, Tu esi teisumas, Tu esi tikras gailestingumo Šaltinis. Ir mes nuolankiai prislenkame čia šiandien, kaip atgailaujančios sielos. Kaip ką tik buvo išsakytas liudijimas, iš Jamaikos ir iš Porto Riko, ir kur Tu padarei tokius didžius darbus, O Dieve, tai yra To Teisiojo atėjimo ženklas.

⁴⁹ Kaip Tu išgelbėjai brolių Evans nuo tos nuodingos gyvatės geluonies, kadangi jis buvo tikintis, ir Tavo Žodis visada yra teisus. Dabar, Viešpatie, išgelbėk mus ši rytą iš mirties geluonies, kur priešas įkando ir apnuodijo mus. Tegul Tavo išgydantis balzamas, ši rytą, Viešpatie, persisunkia į mūsų sielas, ir apvalo mus nuo visos neteisybės. Išgydyk šito fizinio kūno ligas, kurios įneštos prieš jėgomis. Visi, kurie yra Dieviškame Artume, tebūna jie išgydyti.

⁵⁰ Kalbėk mums dabar per Savo parašytą Žodį, Viešpatie. Nežinodamas ką sakyti, bet Tu numatysi tai. Ir Tu perspėk mus, Viešpatie, ir paruošk mus Savo Atėjimui. Nes mes prašome to Jėzaus Vardu ir dėl Jo. Amen.

⁵¹ Aš visada šiek tiek vėluoju, kadangi aš dabar laukiau. Ir sekmadieninė mokykla, aš spėjau, jau pasibaigė. Bet kažkas tokio tame yra, kai aš grįžtu namo, aš tiesiog jaučiuosi, tarsi turėdamas daug laiko. Jūs žinote, mes, vis tiek, taip skubame. Taigi, mes tiesiog tikėsime Dievu.

⁵² Mūsų Viešpats griežtai perspėjo Jo kartos žmones, tuos žmones, kurie buvo labai religingi. Ir Jis pasakė: „Ankšti vartai,

ir siauras yra kelia, kuris veda į Gyvenimą, ir bus tik keletas, kurie Jį ras“. Taigi, tai nebuvo dėl to, kad jie nebuvo religingi. Jie buvo labai religingi. Ir kadangi jie pasitikėjo bažnyčia ir tam tikrais mokymais, ir denominacijomis, ir tikėjo (tam tikru mastu) Dievu, jie galvojo, kad viskas buvo gerai. Bet Jis kalbėjo jiems, kad bus keletas, kurie įeis.

⁵³ Ir aš klausiu savęs ši rytą, ar aš negalėčiau sulyginti šios kartos su ta karta. Suprantate, tai buvo užsibaigiant žydu laikotarpiui, ir Jis nurodė į praeitus skirtingus laikotarpius, ir skirtingas tų laikotarpių pabaigas, ir kalbėjo jiems, kad tas pats dalykas, kuris buvo padarytas ankstesniuose laikotarpiuose, buvo padarytas prieš juos. Ir jie nesugebėjo to atpažinti. Ir pažvelkime į kai kuriuos dalykus, apie kuriuos Jis kalbėjo.

⁵⁴ Jie, pavyzdžiui, negalėjo patikėti, kad Dievas buvo tame Žmoguje. Tai buvo pati didžiausia kliūtis, per kurią jiems teko pereiti – kaip Jis, būdamas Žmogus, tačiau padarė save Dievu. Jie negalėjo pamatyti, kaip Dievas galėjo gyventi žmogaus kūne. Ir per visus amžius, visais laikais, Dievas visada gyveno žmoguje. Žmogus yra Dievo atstovas. Kiekvienoje kartoje, Dievas kalba Savo tautai per žmogaus lūpas. Jis visada pasirenka ką nors arba kažką, ką Jis gali naudoti.

⁵⁵ Ir, kadangi tai buvo toks kliuvinys, Jis kalbėjo jiems apie Abrahamą. Jis kalbėjo, pasakė jiems: „Jeigu jūs vadinatė save ‚Abrahamo vaikais‘, Abrahamas, jūs ‚tėvas‘, jis matė Mano dieną ir džiaugėsi ją matydamas. Pranašas Abrahamas“. Ir be abejonės, kad Jėzus kalbėjo jiems, kad Jis įrodė jiems, jog Jis buvo Mesijas, kadangi Mesijo ženklai lydėjo Jį. Ir tokiu būdu buvo kiekvienoje kartoje – Mesijo ženklai. Bet, taigi, Jam darant Save Dievu, Pats Mesijas, buvo jiems suklupimu. Jie negalėjo to suprasti.

⁵⁶ Taigi, kai Abrahamas (kurį jie vadino savo tėvu) sutiko Dievą, Jis taip pat buvo kūne, nes Jis valgė veršiuko mėsą, valgė grūdų duoną (ir gėrė pieną), ir sviestą, Abrahamo akivaizdoje, ir taigi – Jis buvo Dievas. Abrahamas atpažino Jį, Dievą, ir pavadino Jį „Elohimu“, kas reiškia Visagalis Jehova. Žmogus, dėvintis drabužius, su dulkėmis ant Jo Kūno, ir sėdi pavėsyje po medžiu, valgo mėsą ir geria pieną. Tuomet tie šalti, kietaširdžiai, egoistai, teisūs žydai negalėjo patikėti, kad Jis yra Dievo Sūnus, ir vadino Abrahamą savo tėvu. Ir Jis leido jiems žinoti, kad Jis darė tuos pačius dalykus, Savo kūne, kokius Dievas darė kitame kūne, kai Jis sutiko jų tėvą Abrahamą. Ir Abrahamas patikėjo tuo. O jie negalėjo tuo patikėti.

⁵⁷ Jūs matote, kai Abrahamas sėdėjo prie savo palapinės, nes jis padarė pasirinkimą, ir tas pasirinkimas yra pateiktas prieš kiekvieną asmenį, kuris gimė šiame pasaulyje. Gėrio ir blogio medis stovi prieš kiekvieną žmogų. Ir kai jo sūnėnas Lotas, ir jų piemenys pradėjo vaidytis dėl ganyklų; Abrahamas, būdamas teisiu žmogumi, pasakė jiems: „Te nebus tarp mūsų vaidų.

Jūs tiesiog išsirinkite savo kelią, kur eisite“. Ta vieta ateina į kiekvieno tikinčiojo gyvenimą. Ir tai yra prieš jus šį rytą, ir tai yra prieš mane.

⁵⁸ Lotas negalvojo, kad jis atkris, bet jis nuėjo, žiūrėdamas Sodomos link, kur viskas buvo lengva. Ir daug kartų, būna, kad mes žiūrime ten, kur lengvesnis kelias. „Aš prisijungsiu prie tokios ir tokios bažnyčios, ir jūs matote, niekas nieko nesakys prieš tai, kadangi tai yra didžiausia bažnyčia mieste“. Lengvas kelias! Daugelį kartų mes tai darome, kai mes klystame!

⁵⁹ Atminkite, jeigu jūs sekate Kristų, jūs būsite žmonių nekenčiami, nes visi, kurie dievobaimingai gyvena Kristuje Jėzuje, patirs persekiojimus. Ir jeigu jūs ateinate pas Kristų, tai jūs ateinate ne per kokią nors bažnyčią ar kokią denominaciją, ar per kokią nors mokymą. Jūs ateisite per Kraują - tai vienintelis kelias. Ir jūs negalite nei vieno atvesti su savimi, jūs ateisite vienas ir stovėsite ant savo paties išpažinimu ir savo paties tikėjimu. Jūs neįvažiuosite ant pastoriaus ar ant savo mamos tikėjimo. Jūs ateisite kaip atskiras asmuo, kaip jūs ateisite pas Dievą! Ir daugelį kartų mes padarome tuos kvailus pasirinkimus.

⁶⁰ Kas jei Lotas, kai jis matė viską lengvą...? Jis matė, kur buvo daug pinigų ir daug populiarumo, kadangi jis buvo svetimšalis, ir sumanus vyras, išsilavinęs, daug psichologijos, ir jis galėjo daryti tam tikrus dalykus, ir išlaikyti savo religiją. Jis galvojo: „Aš turiu tikėjimą Dievu, taigi aš tik nueisiu į Sodomą ir aš—aš pasidarysiu papildomų pinigų, ir aš tapsiu didžiu žmogumi, galbūt puikiu pamokslininku“. Suprantate, jūs turite padaryti pasirinkimą.

⁶¹ Ir parapijietis turi padaryti pasirinkimą. „Aš nueisiu į tą tam tikrą bažnyčią ten. O, visi mieste galvoja, kad ji yra didžiausia! Na, miesto meras priklauso šiai bažnyčiai“. Taigi, jis gali priklausyti bažnyčiai, kuri tikrai buvo gera, bet visgi jūs turite spręsti apie šią bažnyčią ir jo žmones pagal Raštą. Kartais jie eina, nes tai yra populiarus kelias, žmonės rengiasi geriau, einantys į tam tikras vietas. Ir čia, kur mes darome lemtingą klaidą. Taigi atkreipkite dėmesį į tai.

⁶² Ir Abrahamas, vienintelis dalykas, ką jis galėjo padaryti, tai padaryti sekantį pasirinkimą. Ir kartais antras pasirinkimas yra geresnis nei pirmas, jei jis priimamas kaip šis. Atkreipkite dėmesį, netruko ilgai, kai Lotas pamatė didelį miestą, jis vis dėlto nematė savo žmonos, pavirstančios druskos stulpu, jis nematė degančios ugnies virš miesto. Bet Abrahamas priėmė kelią su keletu Viešpaties paniekintųjų. Jis pasiliko dykumoje.

⁶³ Ir, bet, kas jei Sarah būtų pasakiusi...Dabar atminkite, Sarah buvo gražiausia moteris visoje šalyje. Nebuvo tokios gražios moters, kaip Sarah. Kiekvienas, ją matydamas,

įsimylėdavo ją. Taigi, kaip tai būtų buvę lengva, Sarah padaryti tokios rūšies pasirinkimą. Bet ji pasirinko stovėti su Abrahamu.

⁶⁴ O, moterys, neleiskite šėtonui apakinti jūsų, pasidarant populiariomis ir prisijungiančios prie *to* ir *ano*. Jūs stovėkite su Kristumi! Nes, valanda arti, priekyje laukia dideli sunaikinimai, blogiau nei Sodomai ir Gomorai, šiai šaliai. Sodoma ir Gomora dar pasigirtų.

⁶⁵ Taigi, kol Abrahamas pasirinko kelią, kurį jam davė Dievas, ir jis turėjo nederlingą žemę, jis visai nebuvo klestintis. Bet vis dėlto, jis žinojo vieną dalyką, jis tarnavo Dievui, ir jis tikėjo Dievu.

⁶⁶ Taigi, vieną dieną atėjo trys vyrai, jie buvo labai dulkėti ir išvarę, ir Abrahamas pajautė gailestį jiems, jis pasakė: „Užeikite ir atsisėskite po šiuo ažuolu, tiesiog trumpam“. Ir kol jis stovėjo ten ir kalbėjosi su jais, jis atpažino, kad jie nebuvo tiesiog paprasti žmonės, iš jų kalbos. Jie buvo kitokie. Ir Abrahamas nuėjo, ir papjovė veršiuką ir paruošė jį, ir Sarah iškepė duonos, ir viską paruošė, kad juos pamaitinti.

⁶⁷ Taigi atminkite, du iš jų buvo Angelai, Angelai žmogaus kūne, ir vienas iš jų buvo Pats Dievas. Ir Tas, kuris buvo Dievas, buvo savo nugarą atsukęs į palapinę.

⁶⁸ Ir Sarah buvo palapinėje. Man patinka matyti moterį, štai taip esančią savo vietoje, ne išeinančią ir sakančią savo vyrui ką daryti, kiekvieną kartą, kai kas nors ateina. Bet ji buvo palapinėje. Be abejonės, galbūt plovė indus ar kažką darė.

⁶⁹ Ir Tas, kuris buvo Dievas, Jis vis žvelgė link Sodomos, ir Jis pasakė jiems, ką Jis ruošėsi daryti. Ir du Angelai nuėjo ten, pamokslauti Evangelijos. Bet Vienas pasiliko, Tas, kuris buvo Dievu, ir Jis pasakė: „Aš nelaikysiu nuo Abrahamo paslapčiu, ką Aš žinau, kadangi jis bus pasaulio paveldėtojas“.

⁷⁰ O, mes turime teisę ši rytą, bažnyčia, žinoti Viešpaties Atėjimo paslaptis. Nes: „Palaiminti taikdariai, jie bus vadinami Dievo vaikais. Palaiminti tie, kurie alksta ir trokšta teisumo, nes jie bus pasotinti. Palaiminti tyraširdžiai, nes jie regės Dievą. Palaiminti romieji, nes jie paveldės žemę“. Tuomet, jeigu gyvojo Dievo bažnyčia turi paveldėti žemę, tai nuo jos nepaslėptos jokios paslaptys.

⁷¹ „Viską, ką Tėvas Man pasakė, Aš pasakiau jums“, – pasakė Jėzus. Ir jie negalėjo patikėti Juo.

⁷² Taigi, Abrahamo dienomis, kai Jis nurodė jiems, Jis pasakė, kad kaip Abrahamas kalbėjosi su Angelu, ir Jis buvo nugarą atsukęs į palapinę, ir Jis pasakė Abrahamui, kad jis ruošiasi aplankyti jį su kūdikiu. Ir Sarah, palapinėje, juokėsi. Ir Jis paklausė: „Kodėl Sarah nusijuokė?“ Ką Jis rodė? „Kodėl Sarah nusijuokė?“ Tai buvo vos kelias valandas prieš tai, kai įvyko

sunaikinimas. Tiesiog prieš sunaikinimą, tą ugnis nužengė iš dangaus ir sudegino miestą, ir buvo parodytas tas ženklas.

⁷³ Ir Jėzus pasakė: „Jūs darote klaidą“, didiems teologijos daktarams, religinei tautai, kur tiesiog buvo milijonai tikinčiųjų. Jis pasakė: „Jūs darote klaidą, nepažindami nei Rašto, nei Dievo Jėgos“. Tokiai kartai kaip ši, kur buvo gerai išmokyti vyrai, kurie buvo mokslininkais ir pastatė bažnyčią. Kai gimdavo kūdikis, tai buvo bažnyčios nuosavybė. Tu turėjai būti izraelitu. Aštuntą dieną po gimimo, buvo apipjaustymas, ir nuo tada jūs tapdavote izraelitu. Ir kunigystė atėjo iš levitų, kurie per šimtus metų buvo mokomi Švento Rašto. Tačiau Jėzus pasakė: „Jūs darote klaidą, nepažindami Raštų!“ Jie žinojo juos iš savo pačių vadovėlių, jie žinojo tai iš savo katekizmų, jie žinojo tai iš savo pačių teologijos. Bet Jėzus pasakė: „Jūs nepažįstate Jo, Rašto, nei jūs pažįstate Dievo Jėgą. Jei jūs būtumėte pažinę Abrahamą, jūs pažintumėte ir Mane. Jei jūs būtumėte Abrahamo vaikas, jūs pažintumėte Mane, nes jūsų tėvas Abrahamas džiūgavo, kai jis matė Mano dieną, nes jis numatė dieną. Kai Aš tuomet stovėjau prieš Jį, žemiškame kūne, ir tai padariau, jis žinojo, kad tai buvau Aš, ir jis pavadino Mane ‚Elohimu‘. Bet čia Aš darau tą patį dalyką prieš jus, ir jūs vadinatė mane ‚Belzebubu‘“.

„O, - jie sako, - mes turime savo tėvą Abrahamą“.

„Vadinatė Abrahamą savo ‚tėvu‘?“

⁷⁴ Jis pasakė: „Na, mes, mes priklausome bažnyčiai. Mes esame religinga tauta. Mes esame didys žmonės. Mes esame Dievo tauta!“

Jėzus pasakė: „Jūs esate šėtonas, jis yra jūsų tėvas“.

⁷⁵ Ar aš sulyginčiau tą kartą su šita, šiandien, kai tiesiog milijonai žmonių išpažįsta krikščionybę, ir žino apie Dievą ne daugiau, nei hotentotas apie Egipto naktį. Šiandien yra vyrų ir moterų, tiesiog milijonai, išpažįstantys esą krikščionys, kurie pretenduoja į Kristų, ir nežino pirmojo principo Jo prisikėlimo Jėgos, ir niekada neparagavo Jo gerumo. Jie niekada nepajautė Jo Jėgos. Jų akys buvo apakintos Tiesai.

⁷⁶ Pasakė: „Jūs esate akli, aklujų vadovai. Ar...ne...jeigu aklas veda aklą, ar jie abu neįkris į duobę?“

⁷⁷ Tuomet jie galvojo: „Mes esame krikščionys. Mes esame tikintieji. Mes priklausome pačioms didžiausioms bažnyčioms. Mūsų rabinai - jie labiausiai išsimokslinę žmonės“. Ir taigi Jėzus jiems pasakė, kad jie net nepažįsta Raštų.

⁷⁸ Matote, kaip Dievas paslėpė tai nuo išmintingųjų ir gudriųjų akių, ir apreiškė tai mažutėliams, kurie mokysis? O, didi Jėga ir Dievo neribotumas! Koks geras Jis yra tiems, kurie trokšta vaikščioti tiesiai prieš Jį! Jis nesulaikys gerų dalykų.

⁷⁹ Ir matant dieną, kai mūsų tauta, mūsų pasaulis, yra sugadintas tais pačiais dalykais!

⁸⁰ Jėzus norėjo teisingai juos pataisyti. Jie pasakė: „O, Abrahamas yra mūsų tėvas. Ir mes būsimė Šlovėje, Tu nepergyvenk dėl to, kadangi mes tikime Dievu. Mes esame profesoriai, ir mes tikime Dievu, ir mes mokome savo tautą. Ir kas Tu toks, ateini čia su paslaptingu nedideliu senu ženklų, ir bandai vadinti tai Dievu? Tu esi niekas kitas kaip Belzebubas“. Štai taip, jie turėjo savo tikėjimo mokymus ir savo denominaciją.

Jėzus pasakė jiems: „Jūs esate iš šetono“. Pagalvokite apie tai!

⁸¹ Ir aš sulyginau tą kartą su šia, šiandien, kai mes turime milijonus prisijungusiųjų prie bažnyčių, mes turime dešimtis tūkstančių. Ir Dievas nužengia, kad vėl gyventų Savo bažnyčioje, ir daro tuos pačius dalykus, kuriuos Jis darė tada, darydamas Save tuo pačiu vakar, šiandien ir per amžius. Ir žmonės, nusišuka nuo to, pastoviai, kai kurie, kad būtų populiarūs, kai kurie, kad išvengtų pasirinkimo. Tai yra priverstina žmonėms! Jūs turite padaryti pasirinkimą. Jūs negalite stovėti neutraliai. Jūs turite pasakyti: „taip“, arba „ne“. Jūs niekada neišeisite pro šias duris tuo pačiu asmeniu, koku atėjote. Jūs negalite to padaryti. Jūs turite pasirinkti. Padarykite tai dėl Kristaus ši rytą.

⁸² Jie galvojo, kad viskas, kas priklauso bažnyčiai, bus išgelbėta. Jėzus pasakė: „Ankšti yra vartai, ir siauras kelias, ir bus tik keletas, kurie suras jį“.

⁸³ Leiskite man perspėti jus ši rytą, bažnyčia, būkite atsargūs. Prireiks laiko šiandien, esant mūsų pačių teisumo, savarankiškumo veidmainių kartoje, kurioje mes gyvename. Valanda, kai vyrai ir moterys stovi bažnyčiose tarp suolų, ir gieda Dievo himnus, ir išėina iš bažnyčios, rūko cigaretės ir geria viski, ir vaikšto į šokių, ir – ir gyvena dėl pasaulio, ir pasakoja nešvarius, nešvankius juokelius, ir vadina save „kriščioniais“. Kai vyras ir moteris gali nueiti nuo sakyklos, ar iš bažnyčios, ir iš prisikėlimo Jėgos vietos, kur tie patys Mesijo ženklai juda tarp jų, ir netampa nauju kūriniu Kristuje - kažkas čia negerai. Kai laikraščiai skelbia apie tai; ir nuo pakrantės iki pakrantės, pirmyn ir atgal, nuo šaltų Šiaurės rajonų iki tropinių Pietų džiunglių, Dievas siunčia tai, ir žmonės nuolat atsuka į tai nugarą. Tuomet ką mes galime pasakyti, ką mes galime padaryti? Mes atsukame nugarą Raštams, kur Jis pasakė: „Ankšti yra vartai, ir siauras yra kelias, ir bus tik keletas, kurie suras jį“.

⁸⁴ Jis pasakė: „Kaip tai buvo Nojaus dienomis, taip bus ir žmogaus Sūnaus Atėjime“. Klausykite, Nojaus dienomis, pasaulis buvo apgyvendintas panašiai kaip šiandien. Jų mokslas viršijo mūsų. Jie statė sfinksus ir piramides, ir darė tai, ko mes šiandien negalime padaryti. [Tuščia vieta juostoje—Red.] Puikūs, įžymūs, protingi žmonės. Ir atminkite, mokslas šiandien sako: „Yra viena minutė iki vidurnakčio“. Yra viena minutė, prieš laikrodį išmuš mirties valandą. Jau vėliau, nei mes galvojame.

Aš viliuosi, kad—tikiuosi, kad Šventoji Dvasia nuleis tai į kiekvieno tikinčiojo širdį, „kaip Nojaus dienomis“!

⁸⁵ Kiek buvo išgelbėtų Nojaus dienomis, toje kartoje? Aštuoni, aštuoni iš daugelio milijonų. Jis pasakė: „Taip bus ir žmogaus Sūnaus Atėjime“.

⁸⁶ „Ir kaip tai buvo Sodomos dienomis, taip bus ir žmogaus Sūnaus Atėjime“. Iš dešimčių tūkstančių, buvo išgelbėti trys.

⁸⁷ Tuomet jūs manęs paklausite: „Pamokslininke, kaip apie visus tūkstančius, kurie ruošiasi ateiti su Juo?“ Taigi, broli, tai buvo surinkta iš daugelio kartų.

⁸⁸ Aš būsiu nustebintas, jei iš šios kartos išeis tuzinas. „Ankšti yra vartai, ir siauras yra kelias, ir bus tik keletas, kurie suras jį“.

⁸⁹ O, aš žinau bažnyčias, kur jie sako: „Jeigu jūs įrašysite savo vardą į knygą ir jūs tapsite nariu, *tai*, su jumis viskas tvarkoje“. Nėra tokios Rašto vietos. Jeigu viskas, kas turi vardą, įrašyta knygoje, ir bažnyčioje, tai būtų milijardą kartų, milijardą kartų milijardai, viskas įeity. Tuomet visokios rūšies dvasios būtų ten, ir kokiam stovyje tuomet būtų Dangus? Pagalvokite apie tai dabar.

⁹⁰ Kas nors pasakytų man: „Taigi, palaukite minutėlę, broli Branhamai. *Tas ir tas*, aš girdėjau juos kalbant kalbomis, aš žinau, kad jiems tai pavyks“.

⁹¹ Tai iš viso nereiškia, kad jiems pavyks. Paulius pasakė, Pirmame Korintiečiams 13: „Jeigu aš kalbu žmonių ir angelų kalbomis, ir neturiu meilės, – aš esu niekas“.

⁹² „O, aš nuvykau į *Tokio ir tokio* susirinkimą. O, jis darė didžius, galingus darbus. Aš mačiau kaip jis padarė, kad aklas praregėtų“.

⁹³ Jis tebegali būti prarastas. „Daugelis ateis pas Mane tą dieną ir sakys: „Viešpatie, argi aš nepamokslavau, nepranašavau Tavo Vardu? Argi neišvarinėjau piktų dvasių Tavo Vardu? Argi nedariau daugybės didžių darbų Tavo Vardu?“ Jis pasakys: „Pasitraukite nuo Manęs, jūs, darantys neteisybę, Aš jūsų net nepažinojau““. „Ankšti yra vartai, ir siauras yra kelias, ir bus tik keletas, kurie suras jį“.

⁹⁴ Leiskite man pateikti keletą apšakaičiamų, kurie sukrės jus. Remiantis medicinos mokslu, Čikagos mieste, remiantis gydytojų statistika, kad vien tik Čikagoje trisdešimt tūkstančių abortų atvejų, per trisdešimt dienų, kuriuos atlieka gydytojai. Kiek šių mažų tablečių ir viso kito jos naudoja, abortų atveju?

⁹⁵ Statistika liudija, kad Jungtinėse Valstijose, nesantuokinių vaikų gimsta daugiau, nei vaikų, gimusių šventoje santuokoje. Ar jūs žinote, Biblijoje pasakyta, Pakartoto Įstatymo 14:2, kad „nesantuokiniam vaikui, prireiks keturių šimtų metų, kad išeitų iš to“? Jų vaikų vaikų vaikų vaikai negali būti Viešpaties susirinkime, keturis šimtus metų, dešimt kartų.

Keturiasdešimt metų kartoje. Jų pro-pro-pro-pro-pro-pro-senelis buvo nesantuokinis vaikas, jo nėra paveiksle! Kas dabar? Parodykite man, kur tai buvo pakeista.

⁹⁶ Prie ko mes priėjome? Ir dabar nesantuokiniai vaikai, dėl paleistuvystės, ir nuodėmingos moterys gatvėse, apsirengusios kaip vyrai, kas yra bjaurystė Dievo akyse, rūko cigaretes, geria kokteilius, apsimestiniai, taip vadinami krikščionys. Dieve sudrausk tokią daugybę prostitučių! Teisingai. Ir dar vadina save krikščionėmis? Nenuostabu, kad Jėzus pasakė: „Ankšti yra vartai, ir siauras yra kelias, ir bus tik keletas, kurie suras jį“.

⁹⁷ Jie nenusižemins. Jie yra manieringi. Pažvelkite, kai Dovydui buvo pasakyta apie jo nuodėmę, kurią jis padarė, jis greitai atgailavo, ir Dievas mylėjo jį už tai. Jūs pasakykite jiems apie jų nuodėmes, jie pasakys jums: „Mano kojos čia daugiau nebus“. Kodėl? Jie turi pakankamai vietų kur eiti, jie gali eiti į tas neteisėtas landynes, kurios pripildytos tokiais pat. Bet tai laikas, kai pamokslininkai apsirengia pilna Dievo ginkluote ir pamokslauja Žodį, Evangeliją, be kompromisų. Žmonės turėtų nusizižeminti.

⁹⁸ Daugiau nebėra nuoširdumo tarp krikščionių. Jiems norisi sakyti: „Aš esu metodistas, aš esu baptistas, aš esu sekmininkas“, tai nereiškia *tai* Dievui. [Brolis Branhamas spragtelė pirštais—Red.]

⁹⁹ „Aš kalbėjau kalbomis, aš dariau stebuklus“. Mes akcentuojame į tai, kai tai yra vienas iš labiausiai apakinančių dalykų, kurį jie gali padaryti. Žinoma. Lietus lyja ant teisiųjų tiesiog taip pat, kaip ant neteisiųjų. Lietus drėkina javus taip pat, kaip jis drėkina piktžoles, Rojau. Tas pats lietus, ta pati Šventoji Dvasia krenta ant žmonių. Tai vis dar nereiškia. . . Jų prigimtis turi būti kitokia, iš vidaus. Ne išorinis pasireiškimas ar demonstravimas, bet viduje - gyvojo Dievo Dvasia, tai padaro tą žmogų nauju kūrinium, tai padaro nuolankią jo širdį ar jos širdį prieš Dievą,

¹⁰⁰ Jūs klausiate: „Pamokslininke, jūs norite man pasakyti, kad jūs abejojate ar tuzinas išeis iš tų milijonų ir keturių milijardų žmonių pasaulyje?“ Aš abejoju, ar bus tuzinas, kurie pateks į Paėmimą. Pagalvokite apie tai! Aš kalbu jums tai, ką Jėzus pasakė čia Evangelijoje. Pagalvokite apie tai!

¹⁰¹ Kodėl taip? Kadangi amoralumas tarp žmonių, pradėjo gimti nesantuokiniai vaikai, tai juos išbraukia. Suprantate, mes galėtume stovėti čia valandas, sudėliojant tuos dalykus, ir jūs galite matyti, kad mes gyvename sugedusioje, smerktinoje, iki šerdies supuvusioje žmonių kartoje. Nenuostabu, kad jie negali matyti jokių ženklų, nenuostabu, kad jie negali girdėti Evangelijos, jie yra užkietėję, nors, beje, religingi ir dievoti.

¹⁰² Argi Jėzus to nepasakė: „Dvasia aiškiai sako, kad paskutinėmis dienomis jie bus apsvaigę, išdidūs, labiau mylintys

malonumus nei Dievą, paliaubų laužytojai, nesusivaldantys, nuožmūs, niekinantys tuos, kurie yra geri, turintys dievotumo išvaizdą?“ Suprantate? O, jūs galite šūkauti, žinoma. Jūs galite kalbėti kalbomis, žinoma. Tikėjimas išvays demonus, žinoma. Bet tai ne tas, apie ką mes kalbame.

¹⁰³ Tuomet jūs paklausite manęs: „Broli Branhamai, koks tuomet krikščionio požymis? Kas bus išgelbėtas? Ar jūs, broli Branhamai?“ Aš patikiu tai Dievui. Aš nežinau. Aš tikiu, kad aš esu. Aš sulyginu savo gyvenimą, kasdien, su Žodžiu. Jeigu tai negyvena pagal Žodį, tuomet yra kažkas ne taip, aš turiu sugrįžti ir sutvarkyti.

¹⁰⁴ „Na, - klausiate, - broli Branhamai, kai žmonės kalba kalbomis, argi tai nereiškia, kad jie yra išgelbėti?“ Ne, pone! Tikrai, ne! Aš girdėjau raganas ir burtininkus kalbančius kalbomis, visokias nesąmones. Aš mačiau žmones, kalbančius kalbomis ir gyvenančius su kito vyro žmona. Aš mačiau žmones, kalbančius kalbomis, ir šokinėjančius aukštyn ir žemyn, ir šaukiančius, tarsi liepsnotų namas, ir išeina, ir sudaro nedorus sandėrius, ir vagia, meluoja, ir visa kita. Kaip jūs galite to tikėtis? Ne, pone.

¹⁰⁵ Priklauso bažnyčiai, diakonai bažnyčioje, pamaldūs, kokie tik jie gali būti. Na, jūs manote, kad jie pirsks benzina sekmadienį? Ne. Bet pirmadienį darys kažką, kas nepadoru ir niekinga ir žema. Dievas gyvena širdyje, ne išorėje, tai kažkas, kas išeina iš širdies.

¹⁰⁶ „Ankšti yra vartai, ir siauras yra kelias, ir bus tik keletas, kurie suras jį“. Kaip tai buvo Nojaus dienomis - aštuoni iš tų milijonų; kaip tai buvo Sodomos dienomis - trys iš milijonų; taip bus ir žmogaus Sūnaus atėjime.

¹⁰⁷ Ir jūs matote sugedimą, kuriame mes esame. Jūs matote kaip kiekvienas žmogaus išivaizdavimas, jis išeina ten, ir šėtonas padaro, kad protingi pamokslininkai stovėtų už sakyklos, ir leistų žmonėms praeiti su tuo.

¹⁰⁸ Praeitą dieną žmogus pasakė: „Aš neleisčiau jūsų už savo sakyklos, jūs padarytumėte mano moteris išprotėjusiomis“. Ne, jos jau yra tokios. Tai jas atvestu jas prie sveiko proto, pasakyti joms ten, kad nustotų nešioti šiuos drabužius ir kita. Ir, na, kažkas turi tai daryti.

¹⁰⁹ Aš paklausiau savo žmonos: „Argi aš išprotėjau? Ar aš nesveikas? Ar, kas nors yra su manimi?“ Kažkas viduje negali išsilaikyti ramiai. Aš turiu pasakyti Tai, man nerūpi, kas ką pasakys.

¹¹⁰ Sako: „Tu ruošiesi sugriauti mano tarnavimą“. Na, bet kuris tarnavimas, kurį sugriaus Evangelija, turėtų būti sugriautas.

Dieve duok mums drąsos stovėti už tai, kas yra Tiesa, ir pasakyti apie tai Tiesą! Tai yra nuodėmė, gėda!

111 „Ankšti yra vartai, – pasakė Jėzus, – ir siauras yra kelias“. Ir jūs, kurie galvojate, kad milijonai, ir vis jūs metodistai, baptistai, presbiterionai, sekmininkai – įeisis, jūs būsite apgauti tą dieną. Jėzus pasakė: „Daugelis ateis ir atsisis Karalystėje, sakys: „Aš turiu teisę čia būti“. Jis pasakė: „Bet Karalystės vaikai išmes juo laukan. Ten bus verksmas, dejonės ir dantų griežimas“. Geriau padaryk inventorizaciją ši rytą, krikščioni. Ten bus dešimt kartų milijoną kart milijardai, išpažįstantys esą krikščionys, ir įsitikinę savo gyvenime, kurie nepraeis pro vartus. Jėzus tai pasakė.

„Kiek įeis?“

112 Aš nežinau, kiek įeis. Vienintelis dalykas yra: „Dieve, leisk man būti vienam iš jų!“ Štai taip. Jis yra Teisėjas. „Leisk man būti vienu“.

113 Jūs klausiate: „Broli Branhamai, kaip tada jūs galite pasakyti jiems, kada tai krikščionis?“

114 Aš nežinau. Bet leiskite man jums pasakyti, ką sako Raštas. Be abejo, jūs tikite Juo. Kai Šventoji Dvasia buvo siusta į žemę, Dievas kalbėjo per Šventąją Dvasią. Jis siuntė angelą, priekyje – priekyje, pirma. Ir Jis pasakė: „Eik per Jeruzalės miestą, tarp žmonių, ir uždek žymę ant jų kaktos, tiems, kurie dūsauja ir verkia dėl bjaurysčių, pakoreguodamas tuos dalykus“.

115 Kas yra bjaurystė? Moteris, kuri užsidės rūbą, kuris priklauso vyrui. Dievą pykina nuo šito. Ar jums teko būti ten, kur kažkas yra bjauru? Kaip jus tai supykina! Jūs negalite to pakelti. Štai taip jaučia Save Dievas, matydamas moterį, apsirengusią drabužiu, priklausančiu vyrui; jūs galbūt dainuojate chore, jūs galbūt meldžiatės kiekvieną dieną, ir šūkaujate kiekvieną dieną, ar kiekvieną dieną gyvenate Dievui, jūs esate nuteista Dievo Akivaizdoje. Tai yra tiksliai, ką sako Raštas. „Bjaurystė!“ Ir tie, kurie palaiko tai, turės savo dalį su tokiais.

116 Dieve suteik mums malonės, stoti prieš tokius. Jeigu jums reiks stoti patiems, stovėkite ten, ir laikykite Dievo Žodį savo rankoje. Jis niekada nepaves.

117 Dabar mes atėjome į tą dieną, kur, žmonių bjaurystė. Ir Angelas išėjo pirmyn, vėl užantspauduodamas. Suraskite man vieną žmogų Džefersonvilyje, jeigu jūs norite sužinoti, kas tai padarys, suraskite man vieną žmogų mūsų mieste, kuris dūsauja ir verkia, nuolatos susirūpinęs ir kamuojasi, ir meldžiasi dėl bjaurysčių, kurios yra padarytos mieste. Ar jūs galite pakelti ranką, ir parodyti vieną žmogų? Tuomet paimkite šį Raštą: „Ankšti yra vartai, ir siauras yra kelias, kuris veda į Gyvenimą, ir bus tik keletas, kurie suras jį“. Tai buvo tik tie, vieninteliai, kurie buvo užantspauduoti.

118 O, aš galiu parodyti jums daug vaikštančių į bažnyčią. Aš galiu parodyti jums daug dainuojančių chore. Aš galiu parodyti jums daug, mokačių sekmadieninėje mokykloje. Aš

galiu parodyti jums daug, kurie yra didingi bendruomenių vadovai. Aš galiu jums parodyti daug, kurie šūkauja, daug, kurie kalba kalbomis, daug, kurie dirba Evangelijos darba.

119 Bet parodykite man tuos, kurie giliai savo širdyje pergyvena dėl pasaulio nuodėmių! Parodykite man pamokslininką, kuris galėtų atsistotų šiandien, ir nuteisti tas denominacijas. Parodykite man pamokslininką, kuris atsistotų ir kalbėtų visa tai, ir nuteistų tas denominacijas. Jam geriau ne, jis bus išspirtas, tai jo maisto talonėlis.

120 Nenuostabu, kad Bili Greham pasakė Džekui Moore, pasakė, kad nematau kaip išstovi mano susirinkimai, pasakė: „Jis ne baptistas, nei jis yra metodistas ir ar sekmininkas“. Pasakė: „Ir visi jie yra prieš jį“. Žinoma, aš nesaku, kad . . . Priežastis, kodėl aš pasakiau, aš negaliu pasakyti to viešai. Aš kalbu tai savo paties bažnyčiai. Aš kovoju, nes tai mano išbandymo valanda.

121 Jie sako: „Jeigu tu atvyksi, viskas bus gerai, bet nieko nekalbėk apie Tai“. Tau geriau būtų tiesiog patylėti.

122 Aš pamokslausiu tai, ką Dievas pasakė pamokslauti! Teisingai. Kažkur bus vienas iš tų aštuonių. Kažkur bus vienas iš tų aštuonių. Bet tą dieną aš nenoriu būti kaltas, sakant, kad ašėjau į kompromisą dėl kažkokio tikėjimo ar kažkokios bažnyčios doktrinos, ar kažkokios denominacijos. Aš pamokslavau Tiesą!

123 Jie sako: „Kodėl jūs, kodėl jūsų tarnavimas, broli Branhamai, kuris atrodo toks didis, kodėl nepakyla su tokia jėga, kaip tie kiti vyrai daro?“

124 Štai taip, tiesiog ten. Štai taip. Aš atvykstu į miestą, jūs galvojate, kad Dievo Asamblėjos bendradarbiautų su manimi? Ne, tame, kuo aš tikiu, jie ne. Galbūt gaučiau vieną, kartas nuo karto. Jūs manote, kad metodistai tai padarytų? Pabandykite, ir sužinosite. Pabūkite mano vadybininku savaitę. Jeigu jūs ateinate, jūs ateisite Jėzaus Vardu. Teisingai.

125 O, žinoma, jie nuves jus ten, be abejo, nuves jus ten į kažkokią vietą, ir taigi jūs nebūsate su jais susijęs, jokių panašiu būdu. Ir tuomet, kai jūs išvykstate, sako: „O, taigi, broliis Branhamas jam šiek tiek protas pasimaišė, žinote. Jis . . .“

126 Jeigu man pasimaišė protas, tuomet Biblija pasimaišė Mokyme. Nes tai yra, kas sakoma Biblijoje! Taip, pone. Žiūrėkite!

127 Jėzus pasakė: „Kodėl jūs vadinatė mane ‚Belzebubu‘? Jūs tikėjote Saliamonu, jo atskyrimo ženklui. Jūs patikėjote jo diena. Pietų karalienė atėjo iš tolimiausio žemės pakraščio, kad pamatytų tą dovana, ir ji patikėjo ją, kai ji pamatė ją. Ir jūs sėdite, ir žiūrite į ją kiekvieną dieną, ir netikite ją“.

128 Ir Jo Paties broliai netikėjo Juo. Pasakė: „Jūs keliaukite į šventę, - Jis pasakė, - bet aš dabar neisiu“. Jis nuėjo kitu keliu,

nes Jo Paties broliai netikėjo Juo. Teisingai. „Ankšti yra vartai, ir siauras yra kelias, ir bus tik keletas, kurie suras jį“.

129 Kalbant apie mokinius, užbaigime, kur jie buvo? Moteris ir vyras stovėjo prie kryžiaus su Juo, Jonas ir Marija. Likusieji iš jų pasitraukė.

130 Tai yra užbaigimas. Tai yra laikas. Tai - kai daro dalykus. Tai - kai Mesijas yra žemėje. Tai - kai Dievo Jėga juda Jo žmonėse. Ir jie vadina juos „šventais velenėliais, pakvaišusiais, bepročiais“, o, panašiai taip. Bet valanda jau čia!

131 Neabejotinai bus gana dideli nusivylimai teisme.

132 O, teisme, alkoholio prekiautojas, jis žino, kur jis bus. Taip pat alaus mėgėjas žino, kur jis atsidurs. Taip pat prostitutė žino, kur ji stovės. Taip pat lošėjas žino, kur jis stovės. Taip pat ir girtuoklis žino, kur jis stovės. Jis nebus nusivylęs.

133 Bet kur bus nusivylimas - tiems, kurie manė esą teisūs. Štai kur nusivylimas. „Kada jie pakils ten ir pasakys: „Žinoma, mes išvarinėjome demonus Tavo Vardu. Mes esame pamokslininkai. Mes priklausome tokioms ir tokioms bažnyčioms. Mes padarėme didelių stebuklų. O, mes pamokslavome! Na, aš buvau—aš buvau tvarkdarys bažnyčioje. Aš buvau vyskupu. Aš buvau *tas*‘. Pasitraukite nuo Manęs, jūs, darantys neteisybę, Aš niekuomet jūsų nepažinojau“. Štai taip. Tai nusivylimas. Jis pasakė: „Jų vaikų vaikai įeis ir atsisės Karalystėje, sakys: „Mes turime teisę būti čia‘, ir jie bus išmesti laukan į tamsą, kur jie verks, dejuos ir gries dantimis“. „Ankšti yra vartai, ir siauras yra kelias, kuris veda į Gyvenimą, ir bus tik keletas, kurie suras jį“.

134 Jums, mano brangūs žmonės, ši ryta, klausykite to. Aš niekada to nesugalvojau. Aš atsakingas už tai, kad kalbu Tai. Tai viskas, už ką aš esu atsakingas. Jeigu man neteks pamokslauti kito pamokslo savo gyvenime - tai yra Tiesa: bus tik keletas išgelbėtų žmonių. Tiesiog atminkite tai: tik keletas. Jūs būkite vienas iš jų.

135 „Kas jie yra, broli Branhamai?“ Aš nežinau. Niekas nežino. Mes atbaiginėjame savo išgelbėjimą su baime ir drebėdami.

136 Bet jūs prisijunkite prie Dievo. Jeigu jūsų širdis neplaka kartu su šia Biblija, tuomet kažkas negerai, kažkas netvarkoje. Nesvarbu, ką sako jūsų bažnyčia, jūs negalite su tuo įeiti. Jūs turite įeiti su tuo, ką pasakė Dievas. Tai Knyga, iš kurios jūs būsite teisiami - Biblija. Stovėkite su Ja!

137 „O, - jūs sakote, - na, aš buvau pakrikštytas Viešpaties Jėzaus Vardu“. Teisingai, tai yra Biblija. Bet jeigu tas gyvenimas neseka to, tai tas krikštas nedaro jums nieko gero.

138 Jūs sakote: „Na, aš gavau Šventąją Dvasią“. Tai gerai, tai tas, ką jūs turėjote padaryti. Bet jeigu ten nėra gyvenimo!

139 Atsiminkite, piktžolė gauna tą pačią jėgą, kuri krenta ant kviečio, kad jis augtu, nuo to piktžolė taip pat džiūgauja.

Nedidukė, sena piktžolė stovi išsitiesusi ir tiesiog laiminga kaip ir kvietys. Teisingai, gyvena tuo pačiu gyvenimu. Ir nusidėjėlis, gali stovėti Dievo Artume, šaukti pergale, ir gyventi kaip krikščionis. Bet jeigu ten nėra kažko skirtingo širdyje! Jis gali turėti tą pačią Jėgą, išvarinėti piktas dvasias. Jėzus taip pasakė. Jis gali pamokslauti Evangeliją, taip pat gerai, kaip bet kuris pamokslininkas daro. Tai būtent tai. ką pasakė Jėzus. Biblija to moko. Taip, pone. „Jeigu aš kalbu žmonių ir angelų kalbomis, jeigu atiduodu savo kūną sudeginti kaip auką, jei išdalinčiau savo gėrybes, kad pamaitinti vargšus, aš— aš turėčiau tikėjimą patraukti kalnus, aš daryčiau visus tuos dalykus, aš pamokslaučiau Jo Vardu, aš išvarinėčiau velnius Jo Vardu, - jis pasakė, - aš esu niekas“. Taigi, jis galėjo tai daryti, ir „niekas“. Jūs supratote mintį?

¹⁴⁰ Taigi, dalykas tame - tai turi būti iš jūsų širdies, būti krikščionių, dabar įeikite pro ankštus vartus. Nes, platus kelias, kuris veda į pražūtį, ir milijonų milijonai tikinčiųjų šioje kartoje eis juo. Kadangi, ankšti yra vartai, ir siauras yra kelias, tiesiog tik jūs ir Kristus.

¹⁴¹ „Siauras kelias, kuris veda į Gyvenimą, ir tik keletas, kurie suras jį“. Taigi, tai yra mūsų Viešpaties Žodis. Tai bent! Ką Jis darė? Stovėjo ten, išvelgdamas jų mintis.

¹⁴² Ir jis pasakė: „Jis yra Belzebubas. Na, kaip Jis gali būti Dievas? Jis yra Žmogus! Iš kur ateina ta išmintis?“ - jie kalbėjo Jo Paties mieste.

¹⁴³ Kai jūs vaikštote čia, mieste, atrodo, kad... aš nekalbu tai dėl nepagarbos jums, žmonės; jūs esate krikščionys, ir mylite mane. Jūs vaikštote čia, mieste, ir atrodo, kad šėtono parbloškia jus. Ši vieta yra pasmerkta. Šis miestas yra pasmerktas.

¹⁴⁴ Ką pasakė Bilis Greham, kai atvyko į Luisvilį? Jis pasakė, kad tai „pati demoniškiausia vieta“, kurią jis kada nors matė savo gyvenime. Tai patalpinta laikraštyje, pasakė: „Jūs tiesiog galite jausti šėtono spaudimą“.

¹⁴⁵ Kadangi, aš tai jaučiu. Kodėl? Tai mano namai. Kai Jėzus grįžo į Savo namus, Jis pasakė, kad Jis daug darbų negalėjo padaryti, dėl jų netikėjimo. Pasakė: „Pranašas nebūna be pagarbos, pamokslininkas, nebent tai yra jo—jo tėviškėje, tarp savų žmonių“. Suprantate? Jūs negalite niekuo padėti, taip sako Raštas. Suprantate?

¹⁴⁶ Taigi, kai jūs vaikštote čia, mieste! Ir nesakykite man, kad aš nežinau. Aš prieinu prie žmonių, kurie paspaudžia man ranką ir sako: „O, broli Branhamai, aš myliu jus“. Ir jūs žinote, kad tai melas! Jūs žinote, kad tai melas. Jeigu Dievas pasako man, širdies sumanymą, kodėl Jis negali man pasakyti šito?

¹⁴⁷ Be abejo, ir tiesiog aplink mieste, tarp savo žmonių! Kai jie mato jus, sako: „Na, jūs žinote, aš mačiau, kur tam tikras - tam tikras...“

„Kur? Kur tai buvo?“

„Štai ten . . .“

„Hm! Jūs pažįstate šį vaikiną!“

148 Jūs jaučiate tai. Leiskite man jums pasakyti, jūs leiskite kam nors ateiti į jūsų namus, kuriam jūs nelabai patinkate, pasodinkite savo namuose tiesiog trumpam, ir pajauskite tą keistą jausmą. Padauginkite dabar tai keturiolika tūkstančių kartų, tuomet jūs gausi tai, apie ką aš kalbu. Tuomet jūs patenkate į vietą, kur visi jus myli, tas svetingumo jausmas, tiesiog, o, tai bent, ir jūs tiesiog galite ten pasilikti amžinai, suprantate. Štai taip, suprantate, tai dvasia. Ir žmonės nežino, kas tai yra, jie stebisi, kodėl žmonės taip sugadinti.

149 Kas verčia geras moteris, kas verčia geras moteris užsivilkti nepadorius drabužius ir išeiti? Kas verčia, netgi dabar, kai vis dar taip šalta, nedidukes šešiolikmetes mergaites, išeiti su rūbais, kurių ji neturėtų vilkėti prieš savo motiną, ir išeiti į gatvę? Kadangi tai ne tas vaikas (tas vaikas nežino kaip geriau), bet kadangi tam tikras pamokslininkas už sakyklos nesugebėjo išlaikyti savo pareigos posto. Kaip tik taip. Zinoma. Moterys išeina į gatvę, ir visos seksualiai apsirengusios, ir panašūs dalykai, ir nusidėjėliai žiūri į jas, o jos ir nežino, kad ji taip pat kalta, kaip, jei ji gyventų su tuo vyru. Jėzus taip pasakė! Jėzus pasakė: „Kas žiūri į moterį, jos geisdamas, jau svetimavo su ja savo širdyje, ir turės už tai atsakyti teismo dieną“. Ankšti yra vartai, ir siauras yra kelias!

150 Aš žinau, jūs manote, kad aš esu griežtas vaikinąs. Aš ne griežtas! Aš jūsų brolis, ir aš myliu jus.

151 Bėkite nuo ateinančios rūstybės! Eikite prie kryžiaus ir šaukitės, kol jūsų širdis bus pripildyta Šventąja Dvasia, kol jūs nusisuksite nuo visko, kas pasaulyje, ir vaikščiosite dievobaimingai prieš Jį, su degančia dėl jo širdimi. Meilė! Ne pareiga. Kristus - tai ne pareiga, tarnauti Kristui, tai yra meilė, kuri tarnauja Kristui. Ji apkabina jus, sukausto jus, kol kiekvienas jūsų gyvenimo pulsavimas plaka su Juo. Tai, kai jūs matote nuodėmę.

152 Ir Jis verkė šioje žemėje. Tai nuliūdino Dievą Nojus dienomis, kai Jis matė žmonių širdis. Ir Jėzus atsisėdo ant kalno, ir pasakė: „Jeruzale, Jeruzale, kaip dažnai Aš apdengdavau tave, bet tavo valanda atėjo ir tavo namai liko apleisti“.

153 Taip bus ir Dievo Sūnaus Atėjime, tikrai tikrų tikinčiųjų širdys yra sudužusios. Jis mato, kad tiesiog dabar čia turėtų būti prabudimas visoje šalyje. Kaip tai gali vykti per krūvą nesantuokinių? Kaip tai gali būti, kai jie nuo pradžių yra pasmerkti?

154 Dievo Karalystė panaši į žmogų, kuris užmetė tinklą jūroje, ir, kai jis ištraukė jį, ten buvo vėžliai, gyvatės, varlės, kai kurios

žuvys. Ne jis nusprendė, kurie, jis tiesiog ištraukė jį į krantą. Tai, ką daro Evangelija. Tai, ką Bilis Graham, Oral Roberts, aš pats, ir visi kiti pamokslininkai, kurie pamokslauja Evangeliją, užmeta jį. Ištraukia jį: „Štai jie, Viešpatie“. Bet ką mes kiekvieną kartą darome? Mes sužinome, prieš jums vėl sugrįžtant, kad jie vėl sugrįžo atgal į tą prūdą. Kas tai? Nuo pradžių, tai buvo vėžlys. Tai jo nepakeitė, pakliuvus į Evangelijos tinklą. Nuo pradžios jis buvo vėžlys. Nuo pradžios jis buvo balų vėžlys. Nuo pradžios jį buvo gyvatė. Jis buvo veidmainiu dar prieš ateinant į bažnyčią. Jis neturėjo netgi jokio noro mesti gerti ir lošti, rūkyti ir meluoti, ir vogti. Jis tiesiog atėjo dėl to, kad bijojo pragaro. Jūs dar labiau padarote save kandidatu į tai, kai jūs tai darote. Tai tiesa. „Ankšti yra vartai, ir siauras yra kelias, ir bus tik keletas, kurie suras jį“.

Pasimelskime.

¹⁵⁵ Viešpatie, o, ištirk mane, Viešpatie. Teisk mano bylą dabar, Viešpatie. Neleisk man stoti prieš teismą, prieš Tave, po to, kai pamokslavau tokiu būdu. O, jei manyje yra koks nors nešvarus dalykas, Viešpatie, pašalink tai, prašau! Mes matome dieną, kurioje gyvename, kai vyrai ir moterys tampa manieringi. Jie yra sugėdinti. Tu kartą pasakei: „Netgi nesigėdijama tarp Siono dukterų“. Jos prarado kuklumą tiek, kad netgi daugiau jau neraudonuoja. O Viešpatie, pagalvokite apie tai! Ir žinant, kad laikrodžiai anapus muša, tiesiog viena ar dvi minutėms daugiau, ir ateis didžiulis sunaikinimas, tuomet tebūna tas, kuris ištvirkęs, lieka ištvirkusiu.

¹⁵⁶ Dieve, pažadink mus visus šį rytą. Supurtyk mus, Viešpatie! Mes matome pasirodančius ženklus. Mūsų akys yra atvertos, kad žinotume tai. Mes matome, milijonus, milijonus, Viešpatie, kurie nūsiskuka ir nueina šalin. Noriu žinoti, ką aš galiu padaryti, ką aš galiu padaryti, O Viešpatie? Ar yra kas nors, Viešpatie? Jeigu prireiks daugiau pamokslavimo, daugiau maldos, ką nors daugiau, padėk man, Viešpatie, kad aš galėčiau atnešti Žinią žmonėms. Ką aš galiu padaryti? Bet jie pastoviai atmets Ją. Tu darai Savo didžius ženklus ir atlieki Savo stebuklus, ir visgi žmonės žygiuoja tiesiog toliau. Ar tai turėtų išsipildyti Tavo Raštas, tai laikas, kai „Niekas negali ateiti pas Mane, jeigu jo nepritrauks Mano Tėvas, ir visus, kuriuos Man davė Tėvas, ateis pas Mane“? Viešpatie Dieve, suteik šį rytą, kad žmonės pabustų ir pamatytų šį paskutinį ženklą žemėje. Aš meldžiu, Dieve, kad Tu suteiktum ką nors šiems žmonėms.

¹⁵⁷ Palaimink šiuos žmones čia, šį rytą. Viešpatie, pradėk nuo brolio Nevilo, Viešpatie. Išgydyk jo kūną. Jis serga šį rytą, Viešpatie, sutrikęs skrandis. Aš meldžiu, kad Tavo gydanti ranka būtų ant jo. Sujudink jo sielą.

¹⁵⁸ Dieve, išeišk tarp šio susirinkimo. Čia sėdi vyrai ir moterys, kurių aš galbūt niekada nebepamatysiu iki tos teismo dienos, tuomet aš turėsiu duoti ataskaitą. Bet aš perskaičiau Tavo

Žodyje: „Ankšti yra vartai, ir siauras yra kelias, ir bus tik keletas, kurie suras jį“. O Viešpatie, tebūnie tas „keletas“, kai kurie iš jų, ar Tu suteiksi, Viešpatie? Suteik tai kiekvienam asmeniui čia.

¹⁵⁹ Aš meldžiu, kaip tik žmogus gali melstis. Viešpatie, šie žmonės padarytų viską dėl manęs, kad galėtų padėti man. Jei aš buvau alkanas, jie pavalgydino mane. Jei man reikėtų kostiumo, jie nupirktų jį. Jie susietų kartu ir nupirktų man mašiną, kad pamokslauti Evangeliją. Jie padarytų bet ką tuo būdu. O, Tėve, ištrink jų sielas ši rytą, prašau padaryk, ir leisk jiems ištrinti ją prieš Tave. Aš nežinau, aš tikiu, kad kiekvienas iš jų yra tas Išrinktasis. Ir, taip pat, patalpink mane ten, Viešpatie. Ir jeigu yra kokia nors priežastis manyje, kuri trukdo būti man ten, Viešpatie, Tu tiesiog apreikšk tai man, aš tiesiog ištaisysiu tai dabar. Aš noriu būti tikras, Viešpatie, kad tą rytą ten prie upės nebus jokios bėdos. Aš noriu įeiti tą dieną. Ir aš nežinau, kada tai bus, tai gali būti netgi šiandien. Todėl, padėk man sužinoti, padėk šiems žmonėms sužinoti.

¹⁶⁰ Ir kada mes matome, kaip be rūpesčių mūsų širdys! O, mes džiaugiamės Žinia, kada klausome per radiją, ar einame į bažnyčią. Mes branginame gerą pamokslą. Mums netrukdo kalbėti apie Jėzų kur nors. Bet, Viešpatie, tai nuodėmė, tokia našta mums, ir nuo to mūsų akyse pasirodo ašaros, dūsaujant ir verkiant, ir išstojant prieš ją, viską, bjaurystes, kurios padarytos mieste? Viešpatie, tegu Dievo Angelas mato tai ant mūsų, ir pažymi mus. Suteik tai, Viešpatie.

¹⁶¹ Tačiau ateik, Viešpatie Jėzau, dabar ir paruošk mūsų širdis, ir duok mums Tavo tikrą ženklą, kad Tu esi mūsų tarpe, kad mes žinotume, jog mes gauname—gauname paskutinį ženklą, prieš šios kartos pabaigą.

¹⁶² Ir mes matome nesantuokinį gimstamumą, kada vyras gyvendamas šioje tautoje, turi vaikų, gimusių nuo kito vyro žmonos, ir—ir mažos mergaitės gatvėje, ir šimtai palieka mokyklą kiekvienais metais, ir paauglės tampa motinomis, ir nėra jokios pagarbos, ir kaip moterys nuodija save, rūkydamos ir—ir gerdamos, ir televizija, ir taip toliau, kas gadina vaikų protus. O, Viešpatie, kaip ilgai tai gali tęstis? Ir Tu, Šventas Dievas!

¹⁶³ O Tėve, aš—aš keistai jaučiuosi šiandien, kad kažkas turi būti skubiai padaryta, Viešpatie. Aš nežinau, ką pasakyti, bet aš meldžiu, Viešpatie, kad Tu įdėtum į mūsų širdis, ką daryti. Suteik tai, Viešpatie. Mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

¹⁶⁴ Valanda jau arti. Kiekvienas protingas asmuo, kuris turi supratimą, žino, kad kažkas turi įvykti. Nėra žmogaus šiame pastate, kuris turi sveiką protą, bet nežinotų, kad šis pasaulis, esantis tokioje būklėje, negali išstovėti.

Mes negalime išstovėti, draugai. Nėra nė vieno dalyko, kaip jūsų pastorius ir jūsų brolis, čia nėra nė vieno dalyko, į kurį aš

galėčiau jus nukreipti ši rytą, bet – į Jėzų Kristų. Nėra dalyko, kurį aš nežinočiau. Tik pagalvokite apie tuos dalykus, kurie buvo pranašaujami, kad ateis, prieš įvykstant Paėmimui, viskas, ką aš žinau apie tai, jau išsipildė.

¹⁶⁵ Jūs paklausite: „Kaip dėl žveries ženklų?“ Tai ateis Sielvarte. Bažnyčia tuomet jau bus išėjusi. Tų nereiks žymėti, jie bus išėję, suprantate. Žymėjimas vyksta dabar. Pažymėjimas parodo – rūši. Bėkite pas Dievą, bėkite pas Jį kuo greičiau!

¹⁶⁶ Aš noriu paklausti ši rytą, kol mes čia laukiame tiesiog minutėlę. Ir aš jaučiu, lyg jūs tai darote. Aš—aš galiu pajauti jūsų jausmą, kiekvienas iš jūsų bandote galvoti: „O Dieve, ištirks mane!“ Tokiu būdu taip pat ir aš jaučiuosi. Aš suvokiu, kad tie pamokslai kaip šis, draugai, nėra populiarūs žmonių tarpe. Jūs smerkiate juos, ir jūs sme- . . . jūs—jūs darote juos prislėgtus. Každas turi tai daryti. Aš norėčiau, kad tai būtų buvęs kas nors kitas. Bet jeigu man tektų tai daryti, jei aš turėčiau būti valytoja, leiskite man valyti. Jeigu aš esu . . . Dovydas pasakė: „Aš geriau būsiu durų kilimėlis Dievo Namuose, nei gyventi palapinėse su nuodėme“. Teisingai. Ką tik Dievas nori, kad jūs darytumėte – darykite tai. Nesigėdykite. Jei yra . . .

¹⁶⁷ Ir, atminkite, aš žinau, kad tai yra didis dalykas. Paklausite: „Broli Branhamai, jūs sakote, kad tik aštuonios sielos bus išgelbėtos?“

¹⁶⁸ Aš nežinau, kiek bus išgelbėtų, aš negaliu jums pasakyti. Bet aš sakau vieną dalyką: jų bus tik keletas, tą dieną kaip ši. Tik pagalvokite, tą dieną, kai Jis buvo, kiek buvo išgelbėtų. Pagalvokite apie Nojaus dieną, ir Loto—Loto dieną, ir visus juos, Jis pasakė: „Taip bus ir žmogaus Sūnus atėjimo metu, kadangi ankšti yra vartai, ir siauras yra kelias“. Suprantate, jūs pats įeinate, su Juo, ir tai viskas. Suprantate? „Ir bus tik keletas, kurie suras jį“. Kiek iš jūsų tiki, kad Evangelija yra Tiesa? Jėzus Kristus tai pasakė: „Bus tik keli, kurie suras jį“. Tiesiog tik keletas. Būkite vienas iš to nedaugelio. Aš žinau, kad tai griežta, tai yra sunku. Ir tai yra sunku man, tai sakyti, jaučiant žmogišką meilę jums, bet Dievo meilė verčia mane pasakyti jums.

¹⁶⁹ Taigi, ta pati Šventoji Dvasia, kuri pasirodė Abrahamo dienomis, pasirodė Kristaus dienomis, pažadėjo būti čia, daryti tuos pačius dalykus. Jis yra čia. Taigi, jeigu aš kalbėjau jums tiesą, Dievas yra išipareigojęs tai Tiesai.

¹⁷⁰ Jeigu aš nesilaikau savo žodžio, tuomet aš nesu savo žodžio žmogus. Jeigu jūs nesilaikote savo žodžio, jūs nesate savo žodžio žmogus. Taigi, aš galbūt jums kažką pažadėjau ir aš negaliu to padaryti, bet—bet aš ateisiu pasakyti jums. Jeigu aš esu jums kažką skolingas, ir slepiu nuo jūsų, aš esu veidmainis. Jeigu aš ateisiu ir pasakysiu jums: „Aš jums skolingas, bet aš negaliu jums sumokėti, bet aš padarysiu viską, ką galėsiu“, tuomet jūs man atleiskite ir padėsite man. Suprantate?

171 Mes visi esame kažką Dievui skolingi. Mes skolingi jam mūsų gyvenimus. Būkime sąžiningi tame. Išėiti ir sakyti... Nesakykite: „Na, pažvelkit, aš esu—aš esu presbiterionas. Aš - metodistas. Aš - sekmininkas. Aš iš Dievo bažnyčios. Aš nazarėnas. Aš šventumo piligrimas“. Nemažtykite taip! Milijonai iš jų atsidurs pragare. Jūs būkite krikščioniu, Kristuje.

172 Kiek iš jūsų pasakys: „Broli Branhamai, prisimink mane maldoje dabar, aš noriu pakilti“? Telaimina jus Dievas.

173 Viešpatie, Tu matai jų rankas. Valanda jau čia, didi Šventoji Dvasia nuramino šį pastatą šį rytą. Aš jaučiu Tavo Buvimą. Aš suvokių, jog Tu esi čia, kad pagerbtum Savo Žodį, „Aš, Viešpats, pasodinau, ir Aš tai laistysiu dieną ir naktį, kad niekas to neišplėštų iš Mano rankos“. Tu išsiuntei Savo Žodį, kad įvykdytų tikslą, ir Jis—Jis turės tai padaryti, Viešpatie. Raštas sako, kad Tu esi tas pats vakar, šiandien ir per amžius.

174 Jie negalėjo patikėti, tie žmonės Tavo dienomis, negalėjo patikėti, kad Šventoji Dvasia buvo Tavyje. Ir tu laikei Save (būdamas Žmogus) Dievu, kuris, Tu buvai iš mergelės gimęs Dievo Sūnus, kuris atėjai į pasaulį išpirkti mūsų iš mūsų nuodėmių. Ir kadangi jie matė Dievo Dvasią Tavyje, jie manė padaryti tai kitaip. Ir Tu pasakei jiems, Viešpatie: „Tai ne Aš darau darbus, tai Mano Tėvas, kuris gyvena Manyje. Jis daro darbus. Jeigu jūs vadinote Abrahamą savo „tėvu“. Abrahamas matė Mano dieną“. Žinoma, jis matė, kai jis stovėjo šalia Jo, matė Jį darant darbus ir ženklą. „Jis matė Mano dieną ir džiaugėsi“. Pasakė: „Jūs klystate, nepažindami nei Raštų, nei Dievo Jėgos, kaip Dievas galėjo apgaubti mergelę, ir pagimdė Sūnų (gimimu iš mergelės) ir Pats gyveno Jo Jėgos pilnatvėje, tame viename Žmoguje“.

175 Ir kaip Jis galėjo paimti tą patį Kraują iš to Kūno, kurį Jis atidavė kaip Auką, ir pašventinti žmones, kuriuose Jis Pats galėtų gyventi, tęsti Savo darbą iki užbaigimo pabaigos! O Dieve, pažadink žmones, kad pamatytų tai. Suteik tai. Išgelbėk kiekvieną, kas pakėlė savo ranką. Apvalyk jų širdis. Viešpatie, mano rankos pakeltos. Apvalyk mane, O Viešpatie. Tai paataisymo namai. Tai vieta, kur mes turėtume būti nuplauti. Tegu Šventoji Dvasia apiplauna mus šį rytą, ir apvalo mus nuo sugedimo.

176 Mes meldžiame, Viešpatie, kad čia neliktų asmens, bet būtų pripildyti Tavo Dvasia. Galbūt nebus nė vienos išorinės emocijos, kai tai įvyks. Bet, Viešpatie, įeik į vidų, nuimk kiautą, ir parodyk mums kas mes esame, Viešpatie. Suteik tai. Ir tuomet pripildyk mus Savo Dvasia, širdimi, kuri yra teisinga ir tyra. Ir šiuo persekiojimo ir sunkių išbandymu laiku, Tu tapk mielesnis ir brangesnis mus, kai mes eisime tolyn, laukdami tos dienos. Kol ašaros rieda mūsų skruostais, dėl nuodėmių mieste, tegu Šventoji Dvasia pažvelgia žemyn ir pasako: „Čia yra vienas, kurį Aš galiu pažymėti, jis yra Mano, ji yra Mano“. Suteik tai,

Viešpatie. Tebūna tai tarp mūsų šiandien. Mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

Kai baigiantis dienai aš ateisiu prie upės,
Ir papūs paskutinis liūdesio vėjas;
Ten lauks Kažkas, kas parodys man kelią,
Man nereiks pereiti Jordano vienam.

Man nereiks pereiti Jordano vienam,
Jėzus mirė, kad išpirktų visas mano nuodėmes;
Kai aš pamatysiu tamsą, Jis lauks manęs,
Man nereiks pereiti Jordano vienam.

¹⁷⁷ Aš noriu pažinti Jį dabar. Paimk mane už rankos, brangus Viešpatie, vesk mane, leisk man būti tvirtam. Leisk man būti tvirtam čia, Viešpatie, prieš viską, kas vadinama neteisinga, prieš viską, kas atrodo neteisinga. Man nerūpi, ką kas sako, leisk man būti tvirtam, Viešpatie. Kai aš būsiu padaręs viską, ką aš galiu, padėk man išstovėti. Paimk mane už rankos ir pratempk mane per tai, Viešpatie. Daryk kažką, leisk man išstovėti. Kai visi tie dalykai ateis, ir šio pasaulio turtai, ir visas jo pompastika ir šlovė; apakink tam mano akis, leisk man vien tik matyti Jį, Kuris mirė už mane. Jei tai kainuos visų draugų, kuriuos aš turiu, jei tai kainuos visko, ką aš turiu; tai nieko nereiškia, aš atiduodu visa tai ant altoriaus. Štai taip, leisk man išstovėti ištikimam. Ir vieną dieną, kai išleisiu paskutinį savo atodūsi, ir aš žinosiu, kad mano širdis sustoja, ir mano dienos pasibaigė, ir mano laikas baigėsi, ir mano kortelė paimta iš lentynos, aš nenoriu pereiti per Jordaną vienas. Jis bus ten. Taip. Kai aš pamatysiu tamsą, Jis ten lauks manęs, man nereiks pereiti Jordano vienam. Jeigu už stosiu už Jį dabar, Jis stos už mane ten. Aš gyvensiu dėl Jo, Kuris mirė už mane, koks tuomet bus laimingas mano gyvenimas. Tokiu būdu aš noriu stovėti.

¹⁷⁸ Aš spėju, čia yra sergančių žmonių. Ar jis išdalino kiek nors kortelių? Aš pamiršau. Ar jie išdalino korteles? Kiek nors kortelių išdalinta? Kas nors turi maldos kortelę? Ne.

¹⁷⁹ Aš tiesiog laikiu Šventosios Dvasios. Jeigu jūs tik tikėtumėte, tiesiog turėkite tikėjimą, neabejokite. Jeigu Dievas apreikš man jūsų problemą. . . Kas tai bebūtų, aš nežinau; jei pakeltumėte savo ranką, jūs nepažįstate manęs ir aš nepažįstu jūsų. Tuomet jeigu Dievas apreikš čia, ar jūs patikėsite, kad tai buvo tas pats Angelas, kuris atnešė Žinią, tiesiog prieš sunaikinimą, grįžtant ten, tai bus tas pats Angelas, kuris atnešė ją tiesiog dabar prieš kitą sunaikinimą. Ar jūs patikėsite tuo? Jeigu taip, pakelkite savo ranką. Gerai. Gerai, te Viešpats suteikia tai.

¹⁸⁰ Jis sėdi netoli manęs. Štai dar viena sėdi netoli manęs, čia, tai ponija Snaider, ar tai čia, ponija Murfi, koks yra jos vardas, sėdi tiesiai čia. Aš nežinau.

¹⁸¹ Aš nepažįstų šio vyro, jis man nepažįstamas. Bet Dievas pažįsta jį. Jeigu Dievas tai apreikš dabar, kiek iš jūsų žino, kad tai ne. . .

¹⁸² Nežiūrėkite į mane. Tai, dėl manęs tai aš esu Kentukio prasčiokas. Aš—aš net neturiu pakankamo išsilavinimo, vargiai, kad—kad parašyti savo paties vardą. Bet vienas dalykas, aš žinau, aš pažįstų Jį. Ir tai, tai yra—tai yra viskas, ką man svarbu žinoti. Taigi, ne—nekreipkite jokio dėmesio, kokia mano gramatika.

¹⁸³ Ir jūs galbūt galvojate, kad mano pamokslas ši rytą buvo išėjęs iš rikiuotės ir visa kita, jūs sulyginkite jį su Bibliją nors kartą, ir pažiūrėkite, ar jūs tiksliai nusitaikėte į taikinį. Pažiūrėkite ar nėra jūsų akiratyje, kai jūs—kai jūs patalpinate jį ten. Nelyginkite tai pagal savo asmenines mintis, o lyginkite su tuo, ką Jis pasakė. „Ankšti yra vartai, ir siauras yra kelias, ir bus tik keletas, kurie suras jį; nes platus kelias, vedantis į pražūtį, ir platūs vartai, ir daugelis eis į ten“, milijoną kartų milijonai eis į ten. Vienas iš milijono, tikriausiai bus ant reikiamo kelio. Štai taip. Tai, ką Jis pasakė. Taigi, Jis niekada nedavė to skaičiaus, bet Jis pasakė: „Kaip tai buvo Nojaus dienomis, aštuonios sienos. Kaip tai buvo Sodomos dienomis, trys“. Iš viso to, buvo išgelbėti trys, per ugnį. Taip ir bus!

¹⁸⁴ Taigi, jei kas nors yra tikrai dvasinis, aš noriu, kad jūs pažvelgtumėte į šį vyrą, sėdinti čia, jis nuolatos stebi mane, kaip tik jis gali. Pakėlė savo ranką, aš nepažįstu jo; niekada jo nemačiau, ir aš nieko apie jį nežinau. Jis tiesiog sėdi čia, ir žiūri į mane. Bet, suprantate, jis užmezga kontaktą, jis meldžiasi. Taigi, tai teisinga. Taigi, jeigu Viešpats pasakys man. . . Šis vyras sėdi toli nuo manęs, ir tai mūsų pirmas susitikimas, ir štai jis sėdi ten. Jei Viešpats apreikš man, kokia jo—kokia jo. . . Aš—aš negalėčiau jo išgydyti. Aš ne, aš negalėčiau to padaryti, nes Dievas jau padarė tai. Bet jeigu tai pakels jūsų tikėjimą. Kiekvienas mato dabar, Jis yra tiesiog čia, tiesiog ta pati Dvasia. Ir atminkite, Jėzus pažadėjo tai, prieš laiko pabaigą. Tai visada buvo paskutiniu ženkle.

¹⁸⁵ Praeitą dieną, Leo ir aš sėdėjome gatvėje, ir vienas iš mūsų kalbėjo. Ir aš vis jaučiau, kad ateina pokytis, ateina pokytis. Kai mes kalbame apie tai, tai nebus pokytis mano tarnavime, nes nieko daugiau negali būti, bet tai bus pasikeitimas manyje. Aš visada buvau silpnas, ir tiesiog leisdavau žmonėms vadovauti man ir vesti mane, ir pasiūsti mane *tu*o keliu ir *anuo* keliu. Jeigu aš būčiau kažką padaręs, ką Viešpats seniai liepė man padaryti, aš neturėčiau tokių rūpesčių, kuriuos aš turiu šiandien. Aš išvykstu šią sekančią savaitę, kad pabūti vienam su Dievu. Taip, pone. Aš—aš turiu išgirsti iš Dangaus. Aš nenoriu būti silpnavalis, aš noriu tvirtai laikytis savo įsitikinimų.

¹⁸⁶ Vyras, Tai vis grįžta tiesiog atgal jam, jis sėdi ten gale, kadangi tas vyras tiki, jis iš tikrųjų tiki. Aš stebiu auditoriją,

visur, ir Tai krenta tiesiog tiesiai ten gale, ant to vyro. Jis turi poreikį, jis turi naštą, bet jo naštą dėl kažko kito. Teisingai. Jūs meldžiatės už kažką kitą. Jūs turite kažką kitą ant savo širdies. Teisingai, ar ne? Taip yra, draugas. Jeigu aš pasakysiu jums, kas yra su tuo draugu, ar jūs patikėsite, kad aš Dievo tarnas? Jis alkoholikas. Teisingai. Jei tai tiesa, pakelkite ranką.

¹⁸⁷ Ar jūs tikite? Kažkas štai ten pakėlė savo rankas, kažkokia moteris ten gale. Taip. Taigi. Jūs nepažįstate manęs? Aš esu nepažįstamas jums visiems? Aš jūsų nepažįstu, bet Dievas jus pažįsta. Jūs tu tikite? Jeigu Dievas apreikš man, kas yra ant jūsų širdies, ar jūs tikėsite, kad aš esu Jo tarnas? Nedidukė ponia ten, na jūs esate susirūpinusi apie savo kūdikį. Teisingai. Ir šis kūdikis turi egzema ant savo veido. Gydytojas nieko dėl to negali padaryti. Jūs atvykėlė čia, jūs ir jūsų mylimasis, sėdintis čia. Jūs tikite, kad Dievas gali man pasakyti, kas jūs arba iš kur jūs atvykote? Jūs tikite tu? Ar jūs priimsite kūdikio išgydymą, jeigu Jis pasakys? [Ponia sako: „Taip“—Red.] Gerai, jūs galite grįžti į Samerset, Kentukyje, iš kur jūs atvykote. Ir tikėkite, kad jis pasveiks, jūsų egzema paliks kūdikį, jeigu jūs galite patikėti tu.

¹⁸⁸ Kai aš paminėjau šį žodį, kažkas, stovintis ten gale salės, iš Samerset, Kentukio, meldžiasi, su širdies problema. Jūs tikite, kad Dievas juos išgydys? Jeigu jūs patikėsite visa savo širdimi, ir tikėsite, kad Dievas išgydys ir padarys sveiką.

¹⁸⁹ Čia, štai čia, aš tikiu, kad kažkas pakėlė ranką, tiesiai štai čia, tiesiog kartu, ponia. Taip, aš mačiau jūsų ranką. Aš jums esu nepažįstamas, ponia? Aš jūsų nepažįstu. Mes niekada nebuvo susitikę. Ar jūs tikite, man esant Jo tarnu? [Ponia sako: „Taip“—Red.] Jūs tikite? Jūs turite naštą savo širdyje, ar kažką. Jūs tikite, jeigu Dievas man apreikš tai, jūs tikite, kad Tai yra ta pati Dvasia, kuri buvo Kristuje? Jūsų vyras sėdi ten, jis taip pat tiki tuo pačiu? Ar jūs tikite tuo pačiu dalyku? Tai dėl jūsų mažos mergaitės, sėdinčios ten, šalia jūsų. Teisingai, pas ją vėžys. Bet ar jūs tikite, kad Dievas išgydys ją? Jei taip, pakelkite savo ranką. Gerai, uždėkite rankas ant vaiko.

¹⁹⁰ Viešpatie Jėzau, Tavo Dvasios Artume, aš pasmerkiu šėtoną, kuris žudo vaiką. Aš dedu, tikėjimu, Jėzaus Kristaus Kraują tarp žudiko ir vaiko. Tegul jis gyvena. Amen.

¹⁹¹ Turėkite tikėjimą Dievu. Neabejokite. „Jeigu galėsi patikėti, viskas yra įmanoma“. Jeigu tu gali patikėti, viskas yra įmanoma. Teisingai.

¹⁹² Kažkas dar ten gale pakėlė savo ranką, kažkur, jūs, ponia ten gale. Ar jūs tikite, mane esant Dievo tarnu? Aš nepažįstu jūsų, jūs nepažįstate manęs. Jūs tikite, kad Dievas gali apreikšti man jūsų bėdą? Ar jūs priimtumėte Jėzų, kaip savo Gydytoją ir Aprūpintoją, kas tai bebūtų—kas tai bebūtų...? Jūs tikite tu? Gerai, tuomet tas nervinis sutrikimas, kurį jūs turėjote, tai, ką jūs turėjote. Jeigu tai tiesa, atsistokite, jeigu tai tiesa, tiesiog,

kad žmonės galėtų pamatyti jog tai yra tiesa. Gerai, tai jus paliks dabar. Jūs eikite namo ir būkite sveika. Telaimina jus Dievas.

Jūs taip pat esate iš Kentukio. M-hm, teisingai.

¹⁹³ Ponia, sėdinti šalia jūsų, irgi yra iš Kentukio. Ji, taip pat yra. Aš jūsų nepažįstu, ar ne? Bet aš galiu pasakyti, kad pas jus irgi kažkas negerai. Jeigu aš galėsiu jums pasakyti, kas yra negerai su jumis, ar jūs priimsite Kristų kaip savo Gydytoją? Tai jūsų klubas. Jeigu tai tiesa, pakelkite savo ranką, aukščiau, kad žmonės galėtų pamatyti. Gerai, dabar eikite namo, tai paliks jus. Jūsų tikėjimas daro jus sveika.

Aš metu jums iššūki, kad tikėtumėte. Aš metu jums iššūki jūsų tikėjimui - tikėti.

¹⁹⁴ Štai čia sėdi moteris meldžiasi, laiko nosinaitę prie savo veido. Aš jūsų nepažįstu. Dievas pažįsta jus. Jūs esate iš Džoliet, Ilinojaus, ir pas jus auglys. Tai tiksliai taip. Jūs galbūt stebitės. . . (Taip, šią—šią moterį atvedė Rozella. Teisingai. Palaukit, ji papasakojo man apie tai, bet ji niekada nežinojo, aš niekada nepažinojau moters. Teisingai. Tiesiog įvyko, kad moters tikėjimas buvo didelis.) Aš pasakysiu jums vieną dalyką, jūs—jūs žinote, kad aš nežinau. Jūs meldžiatės už šį vaiką, sėdintį čia ant suolo krašto, jis serga. Tai jūsų vaikas. Teisingai. Amen. Jūs žinote, kad aš to nežinojau.

¹⁹⁵ Štai Ji, Tai Šventoji Dvasia! Ar jūs tikite Ja? Ar jūs priimsite Tai? Tuomet, jeigu tai tiesa, ką aš pasakiau apie „ankšti yra vartai, ir siauras yra kelias“ yra teisinga. Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, tiesiog dabar čia. Gyvojo Dievo Dvasia tiesiog čia. Ar jūs tikite Tuo? Tuomet, kad žinotumėte, jog aš esu niekas, aš nesu išgydytojas, bet Dievo Dvasia tiesiog išrinko mane, kad išreikštų Save. Aš neturiu išsilavinimo. Aš neturiu jokių žinių. Bet tai Jo Dvasia, kuri daro tai, suprantate, ir Jis nori, kad jūs žinotumėte, jog aš pasakiau jums Tiesą.

¹⁹⁶ Tai yra Tiesa, Jėzus Kristus padaro kiekvieną iš jūsų tiesiog dabar sveiku, jeigu jūs patikėsite tu. Dabar tiesiog kaip. . . Jeigu Tai veikė Kingstone, kur misionieriai, ar kas tai buvo ten, matė kaip Tai veikia Kingstone, tūkstančiai buvo išgydyti, kodėl Tai negali veikti čia, Amerikoje, tokiu būdu, kaip dabar? Kodėl mes negalime tuo patikėti? Kadangi mes negalime peržengti ten to mažo upės slenksčio. Ar jūs tikite tuo? Pakelkite savo rankas.

¹⁹⁷ Taigi, tas pačias rankos, ant kažko šalia jūsų, leiskite man pasimelsti už tiesiog čia, ir daugiau nebeabejokite savo širdyje, tai tuo ir baigsis.

¹⁹⁸ O, tai bent, broli Nevilai! Kaip aš norėjau, kaip aš meldžiausi, kaip aš. . . Jūs galvojate, kad aš išėjau iš savęs; aš ne. Aš žinau, kur aš esu. Jeigu aš tik galėčiau perduoti šį mažą dalykėlį jums! Ar jūs suvokiate, kad Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, čia tarp žmonių šį rytą, tiesiog dabar, esantis tiesiog dabar, parodantis Save?

Na, jūs sakote: „Broli Branhamai, *jūs* tai pasakėte“.

199 Kaip aš tai pasakiau? Aš jūsų nepažįstu. Čia yra kita moteris su tuberkulioze. Jūs esate išgydyta, sese. Būkite palaiminta. Aš atsiprašau, jūs meldėtės už moterį su tuberkulioze, kadangi tai pražilusi moteris. Taip. Gerai, tikėkite tuo. Gerai. Jis čia. Tai Jo Artumas.

200 Taigi, čia yra tai, ką Jis pasakė: „Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki. Jeigu jie dės savo rankas ant ligonių, jie pasveiks“. Kaip gali Jis meluoti? Suprantate, tai ne ant jo, tai ne ant manęs, dabar tai ant jūsų. Dabar jūs tikite.

201 Aš žvelgiu į nedidukę moterį, sėdinčia ten gale, tiesiog dabar, ji turi ganėtinai daug tikėjimo. Ji ir jos vyras tik neseniai atėjo pas Viešpatį. Ji sėdėjo tiesiog šiame susirinkime, turėjo išvaržą, kurią daktaras dar prieš tai ketino ją operuoti, ir jos kūdikis ruošėsi gimti. Ir gydytojas ruošėsi ją operuoti po to, bet kūdikis gimė ir jie daugiau negalėjo surasti išvaržos. Ji visa dingo. Suprantate? Kodėl? Ji tiesiog sėdėjo, kaip . . . Ji štai taip, niekada nebuvo užlipusi ant pakylos. Ji tiesiog sėdėjo ten gale ir patikėjo tuo. Ar taip, ponias Green, aš tikiu, kad taip, ten gale? Teisingai. Matote jos ranką? Gydytojas net negali surasti išvaržos, ji visa dingo. Kodėl? Ji patikėjo tuo, tiesiog išėjo ir pasakė: „Tai teisinga!“

202 Dabar jūs padarykite tą patį, ir bet kuris negalavimas, kurį turite, turės pasitraukti. Dievas, Kuris gali—Kuris gali pasiųsti Kažką į žmogaus kūną, tam gyvatės fantomo įkandimui, kuris buvo to žmogaus kojoje, nuodydamas, kad nužudyti jį, ir galėjo sustabdyti tai, ir sunaikinti tai tiesiog ten, kaip daugiau Jis gali sunaikinti ligas jūsų kūne. Kadangi, tas žmogus buvo kančiose, ir jam reikėjo pagalbos. Jūs taip pat turite. Jeigu jūs to neturėsite, jūs mirsite.

203 Dabar laikykite savo rankas vienas ant kito. Nesimelskite už save, jūs melskitės už asmenį šalia jūsų. Tai panašu į krikščionį.

204 Išmokite šito, išmokite šito, to, kai jūs darote kitiems, jūs darote Kristui. Kai jūs darote gera kam nors kitam, jūs esate geras Kristui. Jeigu jūs netinkamai elgiatės su kuo nors, jūs netinkamai elgiatės su Kristumi. O, tai bent!

205 O, jeigu tik aš tik galėčiau visa tai perteikti, jeigu aš tik galėčiau, kad žmonės pamatytų tai, į ką aš žvelgiu, ir ką aš jaučiu, ir ką aš žinau, kas vyksta, suprantate. Kaip Kristus atkakliai siekia, po šio pamokslo šį rytą, kad įkristų giliai į žmonių širdis ir sukurtų ten kažką; ne jaudulį, ne emocijas (jos ateina kartu su tuo), bet sukurtų ten nemirštantį tikėjimą, kuris nesakytų, neduotų nei colio priešui.

206 Taigi, Jis išgirs mano malda, Jis išgirs jūsų. Dabar jūs melskitės vienas už kitą, tuo laiku kai aš melsiuosi už visus jus.

207 O Viešpatie, šitą didį lemiamą momentą, mes suvokiame, kad daugeliui, tai reikš skirtumą tarp mirties ir gyvenimo. Ir aš virpu Tavo Artume, nes aš žinau, Viešpatie Dieve, kad aš turiu melstis visa savo širdimi. Aš suvokiu, kad net pagalvojus, jog čia galbūt nebus nė vieno sergančio asmens mūsų tarpe, per ateinančia penkias minutes, kad kiekvienas asmuo čia, atpažins, jog Tu esi čia. Čia jie stovi šį rytą, Viešpatie. Tegu tie žmonės pakelia savo rankas, kurie žino, kad aš jų nepažįstų ir nieko apie juos nežinau. Bet Tavo Dvasia pažįsta juos. Tu žinai jų širdžių paslaptis, ant kiek daugiau tu žinai jų skausmus ir jų kančias! Tada, Viešpatie, tegu tai bus šiandien, tegu tai bus net dabar, kad Tavo Dvasia paliestu jų segančius kūnus. Suteik tai, Viešpatie. Jie meldžiasi vienas už kitą.

208 Ir aš meldžiu, Brangus Dieve, kad Šventoji Dvasia padarytų tai tiek realiu jiems, kad jie daugiau niekada vėl neprarastų tikėjimo tuo. Ir čia yra kita liga, Viešpatie, kuri daug didesnė, nei ši kūniška liga, tai dvasinė liga. Tegu bus atverta kiekviena širdis.

209 Viešpatie, kaip tai buvo, kai Tu stovėjai ten šalia Abrahamo, ir atlikai tą patį dalyką, pasakei Sarah, kuri buvo „už“ Tavęs, Raštas sako: „ji nusijuokė palapinėje“, ir Tu jai pasakei. Ir Abrahamas atpažino, kad tai buvo Elohimas, didis Dievas. Per keletą minučių Tu dingai iš jo akiračio.

210 Ir, Viešpatie, kai Jėzus stovėjo, ir padarė tą patį dalyką, ir pasakė: „Jūs vadinate Abrahamą savo tėvu“, ir taigi jūs sakote, kad žinote Raštus“. Pasakė: „Jūs klystate, nepažindami Raštų, nei Dievo Jėgos“. Ir jie vadino Jį „Belzebubu“.

211 Bet Tu pažadėjai, kad paskutinėmis dienomis Tu vėl išliesi Savo Dvasią. Pranašas pasakė: „Vakaro laiku bus Šviesa“. Ir štai mes čia.

212 Kai šis nesantuokinis pasaulis klumpa po nuodėme, kaip girtas vyras, ir iš jo vargiai liks vulkaninių dulkių. Ir mes matome, kad laikas tiks tolyn.

213 O Dieve, patrauk iš mūsų visokį abejojimą. Įvesk mus į tą ciklą tiesiog dabar. Ateik, Šventoji Dvasia. Išskleisk Savo didžius sparnus, pakibk tiesiog dabar virš šios nedidelės žmonių auditorijos, ir leisk pripildyti Savimi jų širdis, ir leisk jiems pažinti, kad Tu esi Dieviškame Artume, kad tai Tu: „Aš esu Viešpats, Kuris gydo visas tavo ligas“. Ir tegul Tavo Būvimas padarys kažką jų širdyse, kas leis jiems išeiti iš čia, šį rytą, tikint visa savo esybe. Ir tegul kiekvienas, sergantis ir esantis skausmuose, bus išgydytas.

214 Nes, kaip Tavo tarnas, aš atsistoju ir pasmerkiu kiekvieną velnią, pasmerkiu ligą, pasmerkiu šėtoną.

215 Tu pralaimėjai, ir esi niekas kitas, bet apgavikas. Ir mes metame tau iššūkį dėl to, šį rytą, Jėzaus Kristaus Vardu. Ir

kaip Jo tarnas, pamokslaujantis Jo Žodį ir sakantis žmonėms Tiesą, kad susitvarkytų ir stotų į rikiuotę su Dievo Žodžiu, aš pasmerkiu tave, šėtone, Jėzaus Kristaus Vardu. Išėik nuo kiekvieno iš tų žmonių, kurie atvyko iš toli ir arti, kad būtų išgydyti. Tu pasitrauk iš šios auditorijos ir nuo šių žmonių. Aš prisaikdinu tave gyvuoju Dievu. Ir Biblijoje pasakyta: „Daug pajėgia veiksminga, karšta teisingo žmogaus malda“. Ir daugelis teisių žmonių dėjo savo rankas ant ligonių čia, šį rytą. O, šėtone, tu norėtum, kad jie galvotų, jog tai buvau aš, tuomet tu atimtum šlovę iš jų. Bet tai taip pat jų tikėjimas Dievu, jie tiki Dievu! Ir tu turi pasitraukti, dėl jų tikėjimo. Taigi keliauk iš čia, ir eik laukan į tamsumą, kur tu ir priklausai. Aš pasmerkiu tave, Jėzaus Kristaus Vardu, Dievo Biblijos valdžia, pavesta man per Angelą. Dabar eik, Jėzaus Kristaus Vardu, ir palik juos laisvus. Amen.

²¹⁶ Ar jūs tikite, visa savo širdimi, kad jūs esate išgydyti? Pakelkite savo ranką, sakykite: „Aš dabar priimu Jėzų Kristų kaip savo Gydytoją. Visi šešėliai dingę nuo manęs. Aš dabar priimu Jį, pilnoje Jo jėgoje, Jo palaimintame Buvime. Aš priimu Jį“.

Mano tikėjimas žvelgia į Tave,
 Tu Kalvarijos Avinėli,
 Dieviškas Išgelbėtojas;
 Dabar išgirsk mane kol aš meldžiuosi,
 Pašalink visas mano nuodėmes,
 Nei neleisk man niekada nuklysti
 Nuo Tavęs.

Taigi pakelkime savo rankas, dabar tikrai švelniai į Jį.

Kol gyvenimo tamsiais labirintais aš einu,
 Ir sielvartas apniko mane,
 Tu būk mano Vedliu (O Dieve!);
 Įsakyk tamsai pavirsti diena,
 Nušluostyk liūdesį, baimes,
 Nei neleisk man niekada nuklysti
 Nuo Tavęs.

. . . gausi malonė!

ANKŠTI YRA VARTAI LIT59-0301M
(Strait Is The Gate)
BAŽNYČIOS SERIJOS

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba sekmadienio rytą, 1959 m., kovo mėn. 1 d., Branhamo bažnyčioje, Džefersonvilyje, Indiana, JAV., paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ Įrašų.

LITHUANIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org